

HỘI THÁNH VÀ TÌNH TRẠNG CỦA NÓ

Bệnh rất hiếm của một đứa trẻ được nhớ đến cách đặc biệt sáng nay trong lời cầu nguyện, vì vậy chúng ta chắc chắn tất cả muốn làm điều đó. Các bác sĩ thậm chí không biết. Họ cho nó thứ cái tên nào đó, nhưng tôi nghĩ họ chỉ tạo nên một cái tên cho nó, họ—họ không biết nó là gì. Và, nhưng Đấng Christ biết nó là gì. Tôi có thể nói cho anh em biết nó là gì, nó là ma quỷ, đúng thế, ma quỷ. Họ muốn đặt cho nó tên gì, ồ, điều đó tùy họ. Nhưng đó là những gì nó có, đấy, một tà linh. Bây giờ chúng ta hãy, tất cả với nhau, một lần với nhau bây giờ, *Chỉ Tin Mà Thôi*, mọi người đến ngay, nào.

Chỉ tin mà thôi, chỉ tin mà thôi,
Mọi sự đều có thể được, chỉ tin mà thôi;
Chỉ tin mà thôi, chỉ tin mà thôi,
Mọi sự đều có thể được, chỉ...

2 Chúa sẽ chữa lành cho em, em gái. Chúng ta hãy cầu nguyện cho cô gái đó bây giờ khi chúng ta cúi đầu.

3 Lạy Cha ở trên Trời của chúng con, dường như con thật sự không thể lấy nó ra khỏi tâm trí mình. Bé gái này ở đó, nó sắp chết, nó là người yêu dấu của ai đó. Nó là tạo vật của Ngài, và Sa-tan đang cướp nó khỏi cuộc đời còn trẻ của nó. Con cầu nguyện để trong Danh của Đấng Christ mà Ngài sẽ làm ngừng bàn tay sự chết, xua đi kẻ thù đó. Ngài, Chúa ôi, Đấng có thể làm cho Biển Đỏ dựng lên thành bức tường trên phía đó, và cho dân Y-sơ-ra-ên, cơ nghiệp Ngài, làm một cuộc hành trình an toàn băng qua biển và vào miền đất hứa. Lạy Đức Chúa Trời, chúng con cầu nguyện ngày hôm nay để Ngài sẽ dời đi mọi chướng ngại vật và để cho đứa con đó sống. Nó đã được ban cho chúng con để cầu xin. Và, như một nhóm người tin vào Ngài, chúng con cầu xin như Danh Chúa Jêsus cho sự chữa lành của đứa trẻ. A-men.

⁴ Ngày hôm nay thật là với một tấm lòng biết ơn mà tôi—tôi đến với anh chị em lần nữa trong Danh Chúa Jêsus. Từ Louisiana tôi về đến nhà chỉ sớm một chút. Mặc dầu có lẽ nếu tôi đã đến đây Chúa nhật trước thì tôi có thể dạy trường Chúa nhật. Và rồi thời tiết thật nóng kinh khủng ở đó, đến nỗi chúng tôi...đây sẽ ẩm ướt, mát mẻ sáng nay giống như từ Louisiana. Anh chị em có thể không bao giờ ngồi trong một tòa nhà như thế này mà chỉ có không hơn một cái quạt, ở Louisiana, có máy điều hòa không khí hay anh chị em có thể đang quạt.

⁵ Và vì vậy tôi đến để mà tôi sẽ có chỉ một hay hai ngày nghỉ ngơi trước khi rời khỏi ngay bây giờ, để tới Bắc Saskatchewan, tuần kế tiếp, và đó là lên đến ở Prince Albert. Đó là những con đường đi xa như có thể được, từ phía khác. Nó băng qua mọi con đường mà không có những con đường nào nữa, và không có gì ngoài những thổ dân Anh-điêng và Eskimo ở biên giới nơi chúng tôi đi lần này. Vì vậy chúng tôi có nhiều người sẽ có mặt tại buổi nhóm này từ trên khắp Canada. Một số họ sẽ đến thẳng, họ nói, băng qua từ Bờ biển phía Tây. Và tôi chắc chắn muốn có những lời cầu nguyện của anh chị em, để Đức Chúa Trời sẽ đáp ứng chúng ta và ban cho chúng ta một buổi nhóm tuyệt vời, dư dật, dồi dào vì sự vinh hiển Ngài. Nó đã xảy ra bốn hay năm năm kể từ khi tôi còn ở Canada. Và tôi có một số người bạn chân thật hoàng gia ở đó, mà là những người rất tốt.

⁶ Và vì vậy họ thì rất trung tín đi nhà thờ. Cho dù trời lạnh thế nào đi nữa, họ sẽ quấn mình trong một cái mền và ngồi trên một xe trượt tuyết, và cỡi ngựa trong ba mươi dặm, để đến nhà thờ. Họ sẽ đi bộ qua những đồng tuyết và mọi thứ khác, trẻ và già. Hết thấy họ đi thành nhóm với nhau. Và một gia đình kiếm gia đình khác và họ bắt đầu đi bộ, và họ đi. Chính—chính sự hi sinh là điều khiến cho họ nhận được rất nhiều từ buổi nhóm. Khi không có sự hi sinh, thì không nhận được rất nhiều với buổi nhóm. Anh em phải thật trở nên thấp hèn và làm điều gì đó mà bị tổn thương thật nhiều, phải bỏ qua một bên một số điều và ngừng công việc, và làm *điều này* hay *điều kia*, để được đi đến nhà thờ và tỏ cho Đức Chúa Trời thấy rằng anh em yêu Ngài, và

anh em làm sự hi sinh để đi, thì đó là lúc mà anh em có được điều gì đó từ nó.

⁷ Điều đó thật giống như những đứa con của tôi vậy. Billy Paul, tôi đã nghĩ tôi sẽ...Tôi đã không có được điều gì khi tôi còn là đứa trẻ. Mẹ thường lấy có lẽ là một túi kẹo và bà chia nó ra, hai hay ba cái cho mỗi đứa. Có lẽ vào dịp lễ Giáng Sinh chúng tôi sẽ có được một cái còi bằng thiếc nhỏ hay một khẩu súng nhỏ, hoặc cái gì đó. Và tôi thấy những đứa trẻ khác có các xe trượt tuyết và xe đạp và các thứ, những bộ đồ đẹp và áo khoác ấm áp. Còn tôi—tôi, điều đó chỉ làm tôi cảm thấy rất tồi tệ, tôi nói, “Nếu tôi mà có con cái của chính mình, tôi sẽ làm mọi thứ cho chúng mà tôi có thể.” Ồ, tôi sẽ nhịn đói để mua cái gì đó cho các con tôi. Và khi tôi đã sống...Khi Billy chỉ là một đứa bé, tôi muốn mua cho nó một cái xe đạp ba bánh nhỏ, và tôi muốn mua cho nó mọi thứ. Và Meda muốn cố gắng mọi thứ, hi sinh những bộ đồ riêng của nàng và các thứ, để mua cho nó thứ gì đó. Nhưng anh em biết chúng tôi bắt đầu tìm thấy điều gì không? Tôi đã mua cho nó một chiếc xe đạp ba bánh nhỏ, và cái cung và tên nhỏ, và mọi thứ. Tôi tìm thấy nó với một—một cái mũ ống hay cái nĩa, ở ngoài sân sau, đang đào nơi nào đó. Thấy không? Tôi nói, “Những đứa kế tiếp sẽ không như thế.” Thấy không? Anh em cứ cho bất cứ ai mọi thứ ngay trên tay họ, họ không muốn có nó. Nó là điều gì đó anh em sẽ phải hi sinh cho!

⁸ Và con đường cứu rỗi là như thế đó. Nó là sự hi sinh hoàn toàn. Nó là, Anh Roy à. Nó là—nó là một sự hi sinh mà anh em phải làm mỗi ngày, điều gì đó để—để đến gần với Đức Chúa Trời và để làm điều gì đó. Và tôi biết nó là một sự hi sinh với anh chị em cả buổi sáng nay, ngồi trong tòa nhà nóng nực này. Khi chúng ta ngồi ở đây, chúng ta hãy giữ tâm trí của chúng ta trên Cửa Lễ vĩ đại nhất mà nhân loại đã từng được ban cho để làm, đó là Chúa Jêsus Christ khi Ngài được giao phó đến thế gian để chết thay cho chúng ta. Không chỉ thế thôi, nhưng linh hồn Ngài còn xuống âm phủ và đã ở đó trong ba ngày đêm, và vào ngày thứ ba Ngài đã sống lại, và bây giờ thăng thiên, ngồi bên tay hữu của Đức Chúa Trời, trên Thiên đàng, để cầu thay cho sự xưng tội

của chúng ta về sự đền tội của Ngài và ân điển Ngài mà đã được sẵn sẵn cho chúng ta.

⁹ Bây giờ trong nơi...trên đó nơi chúng ta sẽ đi, sẽ có nhiều người, thật nghèo, thật nghèo, sẽ phải bán một trong những con bò của họ, hai hay ba con chiên của họ, hoặc điều gì đó, để đến với buổi nhóm. Ông lão Eskimo có lẽ sẽ mang lên một số da của mình và bán chúng, thứ mà ông thật cần cho gia đình mình, để đi ra. Người buôn bán Anh-điêng sẽ phải làm giống như vậy. Bây giờ, ít nhất chúng ta có thể cầu nguyện cho những người đó, phải không? Và chúng ta cầu nguyện để Đức Chúa Trời sẽ ban cho họ một điều lớn.

¹⁰ Bây giờ, trời nóng, tôi không muốn giữ anh chị em lại lâu. Và tôi muốn chúng ta sáng nay chuẩn bị tâm trí mình, ngay trước khi chúng ta cầu nguyện cho người đau, dựa trên *Hội Thánh Và Tình Trạng Của Nó*. Và, bây giờ, tôi cảm thấy rằng cách đây vài ngày một Sứ điệp cho hội thánh đã được ban cho tôi tại Shreveport, Louisiana, và tôi—tôi tin đó là những tình trạng của hội thánh. Và chúng ta sẽ đối diện với Đức Chúa Trời với điều đó sáng nay, và cầu nguyện và cầu xin Đức Chúa Trời giúp đỡ chúng ta. Không nhằm mục đích tương tự, nhưng cầu xin Đức Chúa Trời giúp chúng ta trong thời đại này mà chúng ta đang sống. Và ngay trước...Đây là cuốn Kinh Thánh cổ to lớn, nhưng ngay trong đó chứa đựng những nội dung về Sự Sống Đời đời.

¹¹ Và nên nhớ, Lời là Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời không hơn Lời Ngài. Và chúng ta không hơn lời chúng ta, và nếu chúng ta làm cho...Dĩ nhiên, bây giờ, anh em và tôi trong một chỗ đứng khác nhau...cảm giác, cả hai chúng ta có thể—chúng ta có thể nói, “Ồ, tôi sẽ làm một điều nào đó,” chúng ta muốn nói điều đó trong lòng, nhưng những tình huống có thể đẩy lên để chúng ta không thể—chúng ta không thể làm được những gì chúng ta đã nói chúng ta sẽ làm. Nhưng Đức Chúa Trời không thể làm thế, bởi vì Ngài là vô hạn và Ngài biết mọi sự, và mọi sự mà đã từng có, sẽ có, hay...Vì vậy, Ngài không thể đưa ra một tuyên bố trừ khi Ngài biết Ngài có thể trợ giúp nó.

¹² Và Áp-ra-ham, khi ông đã một trăm tuổi, ông gọi những việc mà không có, dường như chúng đã có rồi. Bây giờ tôi đang

nói điều này như sự khích lệ với những người mà sẽ được cầu nguyện cho, người đau. Áp-ra-ham đã gọi những điều mà không có, dường như chúng đã có, kể điều Ngài Đấng đã hứa thì đã có thể thực hiện, hay, giữ điều mà Ngài đã hứa. Vậy thì, khi Đức Chúa Trời đã bảo Áp-ra-ham, khi ông đã sáu...bảy mươi lăm, và Sa-ra đã sáu mươi lăm, rằng họ sẽ có một đứa con, ồ, điều đó hoàn toàn không thể được. Và ông đã tin điều đó và trông đợi đứa con, và kể đứa bé thật như đang ở đó, trong hai mươi lăm năm trước khi đứa con đến. Và Áp-ra-ham đã một trăm tuổi khi đứa con được sanh ra, và Sa-ra đã chín mươi, bởi vì ông tin Ngài. Và ông đã gọi những điều mà không có, dường như chúng đã có rồi.

¹³ Bây giờ, đó là đối với người ốm và bệnh tật được cầu nguyện cho. Cho dù các bạn bị bệnh gì đi nữa, cho dù các bạn...loại bệnh tật gì các bạn có, các bạn bị nặng như thế nào, khi các bạn tin nhận Đấng Christ, Lời Ngài, thì các bạn gọi những sự mà hiện có, dường như chúng đã không có, nếu chúng trái ngược với Lời Đức Chúa Trời. Vậy thì, Đức Chúa Trời đã phán, “Lời cầu nguyện bằng đức tin sẽ cứu người đau.” Ồ, nếu Đức Chúa Trời đã nói điều đó, thì không có gì tranh cãi nữa. Thế thì chúng ta hãy đặt tâm trí, hi vọng, và hành động của chúng ta dường như nó đã được thực hiện rồi. Điều đó hoàn toàn làm xong rồi khi chúng ta tin nhận nó.

¹⁴ Sự cứu rỗi cũng giống như vậy. Chúng ta tin nó, chấp nhận nó, tin điều đó trong lòng mình, bước đến trước Đức Chúa Trời và tin nhận Đấng Christ như Đấng Cứu Rỗi cá nhân của chúng ta, và tin nhận Ngài. Nếu bạn ở đây sáng nay, là một tội nhân, và không được cứu, và bạn muốn được chữa lành, bạn bị đau, trước hết hãy tìm kiếm Chúa. Tin nhận Ngài như Đấng Cứu Rỗi của mình, rồi bệnh đó sẽ hết ngay. Dù nó là gì đi nữa, cứ đặt toàn bộ ý nghĩ của bạn (với mọi sự mà bạn có) trên toàn bộ Người, Chúa Cứu Thế Jêsus, mọi sự khác sẽ ổn thôi.

¹⁵ Vậy bây giờ cứ giữ tâm trí anh em trên điều đó, vì tôi đã nói vài lời này cho những người bị đau ốm và bệnh tật, để mà tôi sẽ nói sáng nay với hội thánh và tình trạng. Vì tôi cảm thấy rằng mặc dầu sự chữa lành Thiêng liêng là tuyệt diệu, nhưng khi tôi ở tại Shreveport, tôi chỉ có ba buổi nhóm chữa lành khi tôi ở

dưới đó, ba, hay có lẽ bốn, là nhiều nhất, trong mười một ngày. Chủ yếu là giảng cho những linh hồn của con người hơn là dành quá nhiều thì giờ về sự chữa lành Thiêng liêng. Mặc dầu, những người mà bị đau và có nhu cầu, Đức Chúa Trời có thể chữa lành họ. Và nó đã được chứng thực khắp thế giới rồi, rằng Ngài làm. Nhưng điều quan trọng, bây giờ, là với linh hồn mà sẽ không bao giờ chết. Thân thể sẽ chết. Nhưng linh hồn sẽ không hề chết, và chúng ta phải giữ mức độ đó và trung thực với Đức Chúa Trời.

¹⁶ Tôi đã thường nói điều này. Tôi muốn mọi sự được thực hiện, vì khi tôi xuống sông đó sáng hôm ấy, tôi không muốn có rắc rối nào ở đó. Tôi muốn có vé của tôi trong tay mình, chờ đợi tên tôi được gọi. Và tôi muốn nói, như Phao-lô ngày xưa, Anh Creech, “Tôi biết Ngài trong quyền năng của sự sống lại của Ngài.” Để khi Ngài gọi từ giữa người chết, tôi sẽ bước ra...Tôi muốn biết Ngài trong quyền năng của sự sống lại của Ngài.

¹⁷ Vì vậy, bây giờ, Ngài là Tác Giả của Sách này, chúng ta hãy cúi đầu và tấm lòng mình trước Ngài một lát.

¹⁸ Và, Đức Chúa Trời, Cha của chúng con ôi, chúng con đến với Ngài giờ này, cầu xin Ngài sẽ mở Lời Ngài cho chúng con. Chúng con có thể lật lại những trang sách, nhưng chỉ Đức Thánh Linh mới có thể mở ra Lời. Vậy xin mở Nó ra sáng nay cho chúng con, Cha ôi, và ban cho chúng con sự dồi dào dư dật của ân điển Ngài. Chúng con chờ đợi Ngài. Và xin cho Đức Thánh Linh đi vào trong Lời, và ban Nó ra qua môi miệng con người đến với tấm lòng con người, và cầu xin Ngài lấy Nó và đặt Nó vào trong mỗi tấm lòng đúng như chúng con cần. Và khi các buổi nhóm chấm dứt, chúng con sẵn sàng để trở về nhà mình, chúng con sẽ khiêm nhu cúi đầu và dâng Ngài lời tạ ơn và ngợi khen, vì tất cả điều mà chúng con đã học về Ngài và những gì Ngài đã làm cho chúng con. Chúng con cầu xin điều đó trong Danh Đấng Christ. A-men.

¹⁹ Việc đọc về Lời, lật qua trong Tin Lành Giảng, chương thứ 1, anh chị em những người mà có Kinh Thánh và muốn đọc với tôi hay đánh dấu phân đoạn đó. Và chúng ta sẽ đọc phân đoạn đó từ Lời, và rồi chúng ta hãy cầu nguyện, và để Đức Thánh Linh sẽ lấy bối cảnh ra từ Lời đó để ban cho chúng ta. Chúng ta có thể đọc Nó, chúng ta những người mà có khả năng để đọc có thể

đọc Nó, nhưng chỉ Đức Chúa Trời mới có thể mang bối cảnh ra. Phân đoạn có thể được đọc, vì Nó là Lời Ngài, nhưng rồi bối—bối cảnh phải được Đức Chúa Trời ban cho. Bây giờ, trong Tin Lành Giảng, chương 1, và chúng ta bắt đầu ở câu thứ 28 và đọc cho tới, câu thứ 32.

Những việc đó đã được xảy ra...?...bên kia sông Giô-đanh, là nơi Giảng đang làm phép báp-têm.

...qua ngày sau Giảng thấy Đức Chúa Jêsus đến cùng mình, thì nói rằng, Kia Chiên Con của Đức Chúa Trời, là Đấng cất các tội lỗi thế gian đi.

Và đây là đấng mà ta đã nói, Có một người đến sau ta cao trọng hơn ta: vì người vốn trước ta.

Và ta vốn chẳng biết Ngài: nhưng Ngài...nhưng mà Ngài sẽ được...ta đang đến làm phép báp-têm bằng nước, để Ngài được tỏ ra cho dân Y-sơ-ra-ên.

...Giảng lại còn làm chứng, rằng, Ta đã thấy Thánh Linh từ trời giáng xuống như chim bồ câu, và đậu trên Ngài.

Tôi muốn đọc lại câu đó, câu cuối cùng đó, câu 32.

Và Giảng làm chứng, rằng, Ta đã thấy Thánh Linh từ trời giáng xuống như chim bồ câu, và đậu trên Ngài.

²⁰ Bây giờ xin Chúa thêm ơn phước Ngài cho Lời. Tôi muốn anh chị em cố gắng để—để nắm bắt mọi lời nếu chúng ta có thể. Anh chị em có thể nghe tôi rõ không ở phía sau đó? Được rồi, anh chị em có thể nghe rõ không ở phía sau đó? Nếu nghe rõ, anh chị em giơ tay lên. Tốt lắm.

²¹ Bây giờ, tôi muốn nói với anh chị em sáng nay về—về ẩn dụ, dựa trên cách nào đó mà ngay cả người—người không đi nhà thờ nhất ở đây cũng có thể hiểu được. Bây giờ, chúng ta đến nhà thờ để bản thân chúng ta tốt hơn. Chúng ta đến để bày tỏ chính mình với mọi người, những Cơ-độc nhân tốt hơn, những công dân tốt hơn, những người cha tốt hơn, những người mẹ tốt hơn, những người hàng xóm tốt hơn. Chúng ta đến bởi vì Đấng Christ đã bảo chúng ta nếu chúng ta muốn đến, hãy cầu xin bất cứ điều gì trong Danh Ngài, hễ nơi nào chúng ta nhóm lại với nhau có hai hay ba người, Ngài sẽ ở cùng chúng ta và sẽ nhậm lời chúng ta.

Vậy, điều gì có thể hơn nữa, là tốt hơn cho chúng ta ngày hôm nay để biết rằng chúng ta ở nhà thờ làm cho chúng ta tốt hơn, để mở rộng sự hiểu biết của chúng ta? Bao nhiêu người sẽ nói, “Vì điều đó mà tôi ở đây”? Chúng ta hãy xem. “Tôi—tôi muốn có một sự hiểu biết tốt hơn.” Và chúng ta không thể—chúng ta không thể có một sự hiểu biết tốt hơn trừ khi nó...Và nếu chúng ta sẽ có một sự hiểu biết về Đức Chúa Trời, nó phải đến từ Lời Đức Chúa Trời, vì Lời là những gì Đức Chúa Trời đã ban cho chúng ta để nuôi dưỡng linh hồn đói khát của chúng ta. Và Đức Thánh Linh được sai đến để lấy Lời Đức Chúa Trời và nuôi chúng ta bằng Lời. Anh chị em hiểu điều đó không? Đấy, chúng ta...Đức Thánh Linh được Đức Chúa Trời sai đến, để lấy Lời Đức Chúa Trời và ban Nó cho chúng ta khi chúng ta có nhu cầu. Vậy thì, tôi rất vui mừng rằng Đức Chúa Trời đã sẵn sàng như thế. Còn anh chị em? Rằng Ngài đã nuôi dưỡng chúng ta.

²² Chúng ta là chiên của đồng cỏ Ngài. Chúng ta sẽ nói về điều đó trong chốc lát, chiên. Và chúng ta là sự tồn tại gấp ba lần của Đức Chúa Trời, và khi Ngài có thể kiểm soát chúng ta hoàn toàn thì Ngài có thể dẫn dắt chúng ta và dẫn đường chúng ta.

²³ Bây giờ, điều đó rất đẹp lòng Đức Chúa Trời, rằng khi Ngài sai Chúa Jêsus đến thế gian, điều đó làm vui lòng Ngài để đại diện Ngài như một con vật, và con vật đó là chiên con. Trở lại lúc ban đầu, trong vườn Ê-đen, trong sự báo trước về sự đến của Chúa Jêsus, Đức Chúa Trời đã làm của lễ, hay có một chiên con là một của lễ thay thế trong sự báo trước về sự đến của Đấng Christ. Vậy thì, tôi đã thường tự hỏi tại sao mà Đức Chúa Trời báo trước Đấng Christ như một con vật, như một con thú. Nhưng chúng ta đến chỗ tìm thấy rằng Chiên Con, lý do Ngài chọn một chiên con, một chiên con thì nhu mì nhất và hiền lành nhất trong mọi tạo vật có trên đất. Không có gì nhu mì hơn và hiền lành hơn một chiên con nhỏ, rất vô tội, không tự chống đỡ được. Nó—nó không ương ngạnh. Nó là tạo vật nhỏ bé hiền lành, nhu mì. Và khi Đức Chúa Trời sẽ đại diện cho Đấng Christ với thế gian, Ngài đã đại diện cho Ngài trong một con chiên.

²⁴ Bây giờ, nhưng khi Đức Chúa Trời, Đức Chúa Cha, Đức Giê-hô-va, định đại diện chính Ngài từ Thiên đàng, Ngài đã thể hiện

dưới hình thức nhu mì, khiêm nhường nhất trong tất cả các loài chim bay trên trời, đó là, chim bồ câu. Không có chim nào hiền lành hơn chim bồ câu. Tôi đã làm một nghiên cứu về đời sống chim và về đời sống hoang dã, và chim bồ câu là một giống chim rất kỳ lạ so với bất cứ loại chim nào khác bay trên trời. Chim bồ câu là một—một—một vật đáng yêu. Chim bồ câu thì hiền lành. Và bồ câu không có túi mật, nó là loài duy nhất trong gia đình chim mà không có túi mật. Đó là lý do anh em không bao giờ thấy bồ câu ở bất cứ nơi nào ngoài quanh quần nơi có ngũ cốc và hạt giống. Vậy thì, sự...

²⁵ Trong hòm giao ước, có một chim bồ câu. Và bồ câu được tượng trưng trong nhiều chỗ trong Kinh Thánh. Nó làm biểu tượng của Đức Thánh Linh. Và chiên con cũng được tượng trưng nhiều nơi trong Kinh Thánh, như Đấng Christ, trong Khải Huyền, trở lại hết cho đến Sáng Thế Ký, và bồ câu cũng vậy.

²⁶ Và trong Sách Sáng Thế Ký, bồ câu ở trong hòm giao ước, đậu trên giàn với các—với các giống chim còn lại bay trên trời; và một trong chúng là con quạ đen, con quạ. Và con quạ là một trong những con chim bần tiện nhất, chim quạ và chim giẻ cùi, tôi nghĩ, gần như là những con chim bần tiện nhất mà chúng ta có thể thấy. Con quạ là loài chim sống rất lâu, và nó sống (chúng được tuyên bố) trong, đôi khi, hai hay ba trăm năm, mà con quạ... Một con vẹt sống lâu hơn thế.

²⁷ Nhưng chim bồ câu là một con vật hay một loài chim mà không có túi mật. Vậy thì, con quạ có thể đậu ở trên đây và ăn xác chết lâu ngày. Các bạn sẽ không bao giờ thấy bồ câu ở gần xác chết đó. Nó không thể chịu đựng điều đó. Mùi hôi thối của xác chết đó trong mũi nó, nó không thể chịu đựng điều đó. Điều đó làm cho nó bị đau. Chúng chỉ thật sự không thể chịu đựng bất cứ thứ gì mà bị hư hỏng, thối rữa. Chúng không thể chịu đựng điều đó, vì thế nó không thể ăn thứ đó. Nếu nó ăn thứ đó, nó lập tức giết chết bồ câu, bởi vì những gì tiêu hóa thức ăn là sự trào ra của mật vào bao tử mà tiêu hóa thức ăn. Và nếu không có mật đi vào trong đó để làm điều này, thì nó sẽ giết chết bồ câu. Vì vậy anh em sẽ luôn luôn thấy chim bồ câu chỉ quanh quần nơi nào có thứ gì đó sạch sẽ, thứ gì đó mà lành mạnh.

²⁸ Vậy thì, quạ thì khác hẳn. Này, cứ để ý quạ là hình bóng của kẻ giả hình. Quạ có thể đậu ở trên đó trên—trên xác chết và ăn thật nhiều như nó muốn ăn, và bay qua cánh đồng và cũng ăn, lúa mì. Nhưng bồ câu không thể ăn lúa mì và rồi bay qua đậu trên xác chết.

²⁹ Vì vậy, một kẻ giả hình, một người có thể là một kẻ giả hình và ăn cả những điều thuộc linh, và những điều tốt và những điều xấu. Nhưng một Cơ-đốc nhân thật được sanh lại không thể chịu đựng những điều mà sai, và chỉ có thể ăn từ điều tốt. Để ý điều đó! Khi bạn nhìn thấy một anh chàng mà có thể đi khiêu vũ, đi ra ngoài và uống rượu, đi ra ngoài và sống trong tội lỗi, trở lại nhà thờ và có thể hét lên giống như một vị thánh, đó là gì? Anh ta là một người nhạt rác, anh ta có thể ăn cả những thứ thối nát và những điều tốt đẹp. Nhưng Cơ-đốc nhân thực sự không thể chịu đựng được những điều đó nữa, vì người đó đã vượt qua sự chết để đến với Sự sống. Và ngay lập tức nó sẽ kết án anh ta như vậy, chính những suy nghĩ của nó, cho đến khi nó kết án anh ta cho đến nỗi anh ta quay mặt và bước đi. Ôi, thật là một bức tranh tồi tệ!

³⁰ Bây giờ, con chiên là một con vật nhỏ bé rất hiền lành. Nó không, nó không thể tự giúp đỡ mình. Nó không tự lực, vì nó không thể giúp chính mình. Ở đây trước đây một thời gian tôi đang đi qua một đồng cỏ khi tôi đã từng đi tuần tra, và tôi tìm thấy một con chiên nhỏ, và tất cả chúng đều đã đi cách xa nó bằng cách nào đó, và nó đã bị thương trong một bó dây thép gai nhỏ. Và anh bạn nhỏ đáng thương đang nằm đó, chảy máu và kêu be be. Và tôi đi qua và tôi nhìn lên đường, khoảng nửa dặm, là cả một đàn cừ. Bây giờ, nó nằm ngay tại đó và những con quạ sẽ mổ vào mắt nó ngay nếu chúng tôi đã không đưa nó ra. Nhưng tôi tháo con vật nhỏ bé ra, bế nó trong vòng tay tôi. Nó không hề từ chối. Nó nằm thật yên lặng. Tôi bế nó lên tay mình. Lần đầu—đầu tiên, có lẽ, một con người đã từng đặt tay lên nó, nhưng nó hiền lành. Nó muốn được dẫn dắt. Nó muốn được giúp đỡ. Tôi hy vọng anh em hiểu nó. Nó không muốn cố gắng chống cự hay đá lại, hoặc cắn. Những con chiên không đá lại, chúng không cắn; chúng chỉ hạ mình xuống. Và anh bạn nhỏ này, tôi đã ẵm nó lên

và đặt nó xuống trong bầu cừu. Trong vài phút chiêm mẹ tìm thấy nó, nó vui mừng biết bao! Vậy thì, thật đó là điển hình về Chiên Con của Đức Chúa Trời!

³¹ Anh em biết đấy, chỗ mà họ để giết chiên, anh em biết vật dẫn con chiên lên đến cái thớt chặt đầu, là một con dê. Nhưng con dê sẽ dẫn chiên đến ngay trên máng ở hàng làm thịt, và, rồi ngay khi nó dẫn được con chiên đến máng, thì nó sẽ nhảy ra ngoài. Nhưng, ồ, họ nói, khi họ định giết con dê, thì nó đã dữ dội. Hiểu không?

³² Và đó là cách ma quỷ sẽ làm. Nó sẽ cố dẫn con cái của Đức Chúa Trời ngay vào chỗ bần tiện nhất, nhưng khi đến lúc dành cho nó chết, thì nó đã như mưa. Đó là cách ma quỷ làm điều đó. Và đôi khi đó là cách, một cô gái trẻ trông sang trọng nào đó hoặc một kẻ bất lương trẻ tuổi nào đó, với một gói thuốc lá hoặc một chai rượu uýt-xki, sẽ dẫn một cô gái trẻ, là một con cừu non trong bầu của người nào đó, tới điều sai trật. “Ồ, điều đó tốt mà. Không có gì với tất cả những thứ làm ra vẻ đạo đức liên quan nhà thờ.” Nhưng hãy để cái chết đánh vào chàng trai trẻ đó một lần, bạn nghe anh ta hét lên, la hét khắp cả vùng. Và đó là cách ma quỷ làm điều đó.

³³ Nhưng một con chiên rất hiền lành, đến nỗi nó có thể được dẫn dắt. Và đó là lý do mà Đức Chúa Trời đại diện cho Đấng Christ như Chiên Con, và chính Ngài như Bò Câu. Và vào ngày mà Giăng làm báp-têm cho Chúa Jêsus tại sông Giô-đanh, một trong những sự kiện vĩ đại nhất đã từng xảy ra, xảy ra ngay tại đó. Để ý đẹp làm sao! Chiên Con, nhu mì nhất trong tất cả các sinh vật trên trái đất, và Bò Câu, nhu mì nhất trong tất cả các loài chim Trời. Vậy thì, đó là cách duy nhất mà chúng có thể được kết hợp. Nó là cách duy nhất mà Bò Câu sẽ đến trên Chiên Con. Bây giờ, khi Bò Câu giáng xuống, Giăng đã nhìn thấy Chúa Jêsus, và người nói, “Kìa Chiên Con của Đức Chúa Trời, đáng cất tội lỗi của thế gian đi.” Và Giăng nói, “Ta làm chứng, nhìn thấy Thánh Linh của Đức Chúa Trời giống như Bò Câu đang giáng xuống, và đậu trên Ngài.” Halêlugia! Thế đấy. Bò Câu và Chiên Con hợp nhất với nhau. Đó là khi Chúa và Người trở thành một. Đó là khi Trời và đất ôm lấy nhau. Halêlugia! Đó là khi Đức Chúa Trời đã trở nên

xác thịt, mang nó đi, đó là khi Đức Chúa Trời giáng xuống từ dạng Thần Linh và đã trở nên một Người và ngự giữa chúng ta. Đó là khi tất cả cõi Trời đời ôm lấy nhau. Đó là khi mà dòng dõi con người sa ngã của A-đam và Giê-hô-va Đức Chúa Trời và mọi thiên sứ đến với nhau, khi Đức Chúa Trời và con người được trở thành một, vào ngày đáng nhớ tuyệt vời ấy khi Giảng làm phép báp-têm cho Chúa Jêsus.

Bây giờ, nếu chúng là một con sói thì sao? Tiếng gù êm dịu của Bồ Câu sẽ không bao giờ có thể đứng bên cạnh con sói.

³⁴ Có gì đẹp hơn một buổi xế chiều nghe chim cu đậu ở ngoài đó và gù một lát? Sau khi tôi mất vợ và đưa con bé bỏng...Tôi không muốn để một người nào biết tôi đang làm gì. Tôi thường vào chiếc xe hơi cũ của mình, tôi lái ra qua con đường ở đây, đi ra đây tại nghĩa địa Walnut Ridge, ngồi trên đó bên cạnh một cây và nhìn xuống nơi mộ. Tôi thật sự không thể quên họ. Giống như tôi không thể chịu đựng điều đó nữa. Tôi nghĩ, đưa con bé bỏng của tôi, đang nằm đó, tám tháng tuổi. Cách nó thường nắm bàn tay bé nhỏ của nó và muốn vươn đến tôi, và tôi sẽ thối còi hay nói điều gì đó với nó, và nó sẽ “guu-guu,” vươn đôi bàn tay bé nhỏ của nó ra. Và tôi sẽ ngồi xuống bên cạnh một cây, đặc biệt khi trời xế chiều. Và ở đó thường có một chim bồ câu già sẽ đậu ngoài đó trong bụi cây, nó sẽ kêu gù gù.Ồ, chao ôi! Tôi đã từng tự hỏi đó có phải là linh hồn bất tử của con tôi đang trở về cố gắng nói với tôi không. Không gì êm dịu hơn tiếng gù gù của chim bồ câu đó. Thật nó đang yêu! Nó mang tin vui. Nó cố làm ra sự bình an biết bao! Thức dậy sớm vào buổi sáng, đi ra những bụi cây ở đó gần với nơi tôi sống, thật là bình an để lắng nghe nó! Đậu trên cây cao, những con chim bồ câu đang gù với nhau.

³⁵ Ngày nọ, ở dưới nhà của Anh Cox, một bồ câu mẹ có hai chim con. Và chúng đậu ngay trên nóc nhà, vì vậy những con mèo không thể bắt được chúng. Và chim bồ câu mẹ sẽ nuôi chúng ăn. Thế thì nó bay sà xuống và lấy chúng và đưa chúng lên trên cây, và chúng sẽ đậu ở đó ôm cổ với nhau, và kêu gù gù và tán tỉnh, suốt cả ngày, hai bồ câu con hiền lành, nhỏ bé.

³⁶ Và tôi nghĩ về cách mà Đức Chúa Trời, (bồ câu là loài chim đáng yêu như vậy) và Bồ Câu, Đức Chúa Trời, muốn thể hiện

tình yêu với nhân loại của Ngài. Đức Chúa Trời muốn được yêu. Đức Chúa Trời muốn yêu bạn. “Đức Chúa Trời quá yêu thế gian, Ngài đã ban Con một duy nhất của Ngài, hầu cho hễ ai tin Con ấy sẽ không bị hư mất, mà được Sự Sống đời đời.” Chúc tụng Chúa! Thế rồi Đức Chúa Trời, muốn thể hiện tình yêu, Ngài đã phải...làm điều gì đó đáng yêu. Ngài phải làm điều gì đó hiền lành giống như chính Ngài. Ngài phải làm điều gì đó mà có thể được yêu thương. Ngài phải làm điều gì đó của Bản tánh của Chính Ngài.

³⁷ Bạn không thể yêu thương điều gì mà không phải thuộc về bản chất của chính bạn. Tình yêu phải kết hợp với tình yêu. Một người chồng và vợ phải yêu nhau, nếu họ từng đạt tiêu chuẩn qui định. Gia đình phải yêu nhau, nếu họ đạt tiêu chuẩn. Điều gì đó được yêu thương! Anh em tìm kiếm mọi nơi, tìm thấy một cô gái là vợ mình mà anh em yêu. Cô ấy tìm kiếm, tìm thấy người chồng mà nàng yêu.

³⁸ Đức Chúa Trời tìm kiếm, cố tìm thấy một linh hồn mà Ngài có thể yêu thương. Vì vậy, Ngài đại diện chính Ngài ở đây trên thế gian như một Bồ Câu hiền lành và một Chiên Con hiền lành. Nếu Chiên Con đó ở một phút từng mang bản chất của con sói gầm gừ, Bồ Câu đó sẽ cất chuyến bay của Nó ngay lập tức, nó phải đi ngay.

³⁹ Nhưng chiên—chiên—chiên con, nó không có bất cứ tâm trí vĩ đại nào của chính nó. Chiên con là một loài, khi nó đi lạc, nó đi lạc vô vọng. Một chiên con không thể tìm thấy đường về của nó. Đó là lý do con dê dẫn nó đến cái chết của nó. Nó không thể tìm thấy đường của nó, con chiên đó đi lạc. Đó là lý do Đức Chúa Trời ví sánh chúng ta với chiên. Khi chúng ta đi lạc, chúng ta hư mất. Không có cách nào chúng ta có thể tìm thấy chính mình. Và có một con đường duy nhất để làm điều đó, đó là, giao phó chính chúng ta cho Đấng Chăn Chiên của bầy, và Ngài làm sự dẫn đường.

⁴⁰ Bây giờ, như tôi để ý Chiên Con này và chiên với nhau...Chiên Con và Bồ Câu, đúng hơn là, với nhau, chúng làm một. Rồi hãy xem cách mà Bồ Câu đã dẫn dắt Chiên Con, Con Đức Chúa Trời. Ngài thật hiền lành biết bao, biết rằng Ngài đang đi đến hàng

làm thịt. Ngài thật hiền lành biết bao, để luôn luôn không cố làm chính Ngài, không cố gắng tự phụ. Ngài phán, “Ta không làm điều gì cho đến khi Cha tỏ cho Ta biết trước, và Cha ở trong Ta.”

⁴¹ Bây giờ, điều nữa chiên là, chiên con đang muốn qui phục những quyền của nó. Bây giờ, Đức Chúa Trời muốn chúng ta là những con chiên, nhưng có quá nhiều lần mà chúng ta không muốn giao phó các quyền lợi của chúng ta, đánh mất những quyền lợi của chúng ta. Rất nhiều người trong anh em nói, “Ồ, tôi có quyền, Anh Branham.” Điều đó đúng, nhưng anh em có đang muốn đánh mất các quyền lợi của mình không? Anh em có muốn cho đi quyền của mình, để Chúa có thể dẫn dắt anh em không? Đó là vấn đề với các giáo hội của chúng ta ngày nay, trong đại đa số, mà sự hiền lành của Chiên Con Đức Chúa Trời... Chúng ta được cho là những con chiên, chúng ta đã trở thành mọi thứ khác ngoài chiên. Và đó là lý do, ngay khi chúng ta có thái độ đó, Bô Câu của Đức Thánh Linh đáp chuyển bay của Mình và rời đi.

⁴² Nếu Chiên Con của Đức Chúa Trời sẽ tạo ra tiếng gầm gừ đầu tiên như sói, hoặc sẽ làm bất cứ điều gì trái ngược với những gì Bô Câu hiền lành sẽ cho phép, Bô Câu sẽ đáp chuyển bay của Nó. Nó sẽ rời đi trong một phút.

⁴³ Và đó là lý do mà ngày hôm nay chúng ta đang tự hỏi, “Có vấn đề gì với giáo hội Ngũ Tuần?” Đó là vì chúng ta đã mang một bản chất khác. Chúng ta đã mang một bản chất mà, “Chúng tôi muốn có các quyền của chúng tôi. Chúng tôi sẽ làm những gì chúng tôi biết rằng điều đó thì đúng để làm.” Và chúng ta trở nên kiêu ngạo. Chúng ta trở nên thù địch. Chúng ta trở nên lãnh đạm. Chúng ta để cho sự nóng nảy đi vào. Chúng ta để cho sự ích kỷ đi vào.

⁴⁴ Một con chiên, khi đến thời gian... Nó sở hữu lớp lông mịn của riêng mình, đó là quyền của nó. Nó sở hữu len của mình, nhưng họ lấy chiên con và ném nó lên thớt, và trói chân nó lại. Nó không bao giờ đá, nó không bao giờ quấy khóc. Bạn chỉ lấy các quyền của nó ngay lập tức khỏi nó, bởi vì nó là một con chiên. Nó không thể làm gì khác, vì đó là bản chất của nó. Nhưng một lần đi theo con đường Cơ-đốc nhân, bạn sẽ nhận ra người đó là

chiên hay dê. Bạn sẽ nhận ra người đó là gì, thử kiểm tra người đó một lần. Và đó là lý do mà ngày nay các giáo hội của chúng ta ở trong tình trạng như vậy.

45 Chúng ta tự xưng mình là chiên của Đức Chúa Trời. Phụ nữ và đàn ông, cùng nhau, đã bắt đầu hành động mọi thứ nhưng không giống như những con chiên của Đức Chúa Trời. Bạn nhìn họ đi xuống phố, với mái tóc ngắn, bông bênh, những lọn tóc uốn quăn. Và vài năm trước, bạn gọi...bạn, họ...bạn đã không thể thuê họ làm điều đó. Và sau đó bạn tự hỏi tại sao hội thánh lại ở trong tình trạng như vậy. Là bởi vì bạn đã lấy bản chất của một con sói hoặc một con dê, thay vì giữ sự hiền lành nhu mì. Và bạn nói, “Đó là đặc quyền của tôi, Anh Branham.” Tôi biết đó là đặc quyền của bạn. “Những thợ hớt tóc cắt tóc. Và chùng nào thợ hớt tóc còn cắt tóc, thì tôi còn được quyền chứ?” Điều đó đúng, đó là đặc quyền của người Mỹ các bạn. Nhưng bạn có sẵn sàng từ bỏ nó, để trở thành một chiên con không? Bạn có sẵn sàng nộp mình không?

46 Còn các bạn nữ, cách đây không lâu, các bạn đã đi xuống phố...Thật lố bịch khi nhìn cách ăn mặc của phụ nữ ngày nay. Và tôi không đang nói về Trưởng Lão và Giám Lý, tôi đang nói về những người phụ nữ thánh thiện các bạn. Đi xuống phố, và nó là...

47 Tôi có một thập tự giá nhỏ treo phía trước xe của tôi, và ai đó nói với tôi, nói, “Billy, anh có biết đó là một biểu tượng Công giáo không?”

48 Tôi đã nói, “Người Công giáo đã có được quyền lựa chọn về thập giá khi nào?” Không bao giờ! Đó không phải là biểu tượng của đức tin Công giáo; đó là biểu tượng của đức tin Cơ-đốc giáo. Một đức tin Công giáo là một vị thánh nhỏ bé đã chết, của Mari hoặc—hoặc một người chết nào đó mà họ tôn thờ. Chúng ta không tôn thờ những người chết. Chúng ta không tôn thờ Thánh Cecilia và tất cả những vị thánh khác nhau. Đó là đạo Công giáo, mà là một hình thức cao của thuyết duy linh. Nhưng thập giá đại diện cho Ngài Đấng đã chết và sống lại.

49 Và tôi nói, “Tôi giữ nó ở đó, nhìn trên đường phố. Hai mươi lăm năm, hoặc ba mươi năm trước, khi tôi gần như bị mù, tôi đã

hứa với Đức Chúa Trời nếu Ngài chữa lành mắt tôi thì tôi sẽ nhìn vào điều đúng đắn.” Và tôi đã nói, “Đối với mọi nơi bạn nhìn thấy, nó thật bỉ ổi, phụ nữ mặc quần áo hở hang, và phụ nữ khỏa thân nằm trong sân và khắp nơi. Tôi nhìn vào thập tự giá thay vì nhìn (và nhớ những gì Đấng Christ đã làm cho tôi, và quay đầu đi) vào điều mà thuộc về ma quỷ.” Halêlugia!

⁵⁰ Và đó là những người mà...Không nói rằng “Trưởng Lão, Công giáo,” đó là Ngũ Tuần! A-men. Bạn nói, “Tôi có quyền, Anh Branham.” Điều đó đúng, nhưng nếu bạn là một chiên con, bạn sẽ đánh mất quyền của bạn. Và khi bạn đi đến hành động như vậy, Đức Thánh Linh, Bô Câu hiền lành, đi chuyển bay của Nó ngay lập tức. Nó sẽ không bị sỉ nhục với bạn. Không, không, không. Bạn không bao giờ nghĩ rằng bạn sẽ hành động như vậy và giữ Đức Thánh Linh. Bạn không thể làm điều đó! Kinh Thánh đã nói vậy. Bạn phải từ bỏ quyền của mình...Ồ, nói, “Những người phụ nữ còn lại đang làm điều đó.”

⁵¹ Và bạn người đàn ông, bạn nghèo, nhỏ bé, không xương, éo lả, bạn, điều đó sẽ để cho vợ bạn làm một việc như vậy, điều đó cho thấy bạn đã tạo ra từ điều gì. Đó là lý do mà bạn không có Đức Thánh Linh như bạn tuyên bố có, hoặc bạn có đủ Điều gì đó về bạn để khiến cô ấy hành động như một người phụ nữ chừng nào cô ấy sống với bạn, dù sao đi nữa. A-men. Điều đó nghe có vẻ cổ hủ, chặt chẽ. Nhưng đó là thứ mà hội thánh cần ngày nay, là một Đức Thánh Linh điển hình thuở xưa, giặt sạch, và treo lên và phơi khô, và ủi ra, bởi Đức Thánh Linh. Chắc chắn vậy!

⁵² Thật là một tình trạng tồi tệ thế giới đã lâm vào! Cách mà họ ra ngoài đường và hành động kỳ quặc! Cách mà bạn dính đầu vào một chiếc ti-vi vào tối thứ Tư, và không muốn đi nhà thờ! Cách mà bạn...Tại sao, nhưng không có một đứa trẻ ở đất nước...tất cả biết về David Crockett là ai. Và lời nói dối bản thủ đó, nói rằng anh ta đã giết một con gấu lúc ba tuổi, bạn biết rằng đó là một lời nói dối, nhưng bạn để con bạn bị nhồi nhét đầy đầu về điều đó. Và không có một phần trăm trong số một trăm người từng biết gì về Chúa Jêsus Christ. Là bởi vì thế giới này đã trở nên quá ô nhiễm! Đất nước này, thật lỗi bịch và cách xa Đức Chúa Trời, đã từ chối Đức Thánh Linh.

53 Ô, các bạn nói, “Tôi đi nhà thờ và la lớn.” Bạn có thể làm điều đó. Nhưng, cho tới khi Chiên Con hiền lành của Đức Chúa Trời đó ổn định trong tấm lòng của bạn, và làm cho bạn tẩy sạch đời sống của bạn và hành động giống như một người khác, điều đó sẽ không làm cho bạn ích gì đối với Cơ-đốc giáo giả mạo. Bạn phải có Nó. A-men.

54 Tôi đi vào một ngôi nhà cách đây không lâu, để thăm một người đàn ông đau, và một bà đang nằm, đang ngồi ở đó. Và một Oswald trẻ tuổi đi vào, mũ đội lệch trên đầu, nói, “Mẹ ơi, buổi tối sẵn sàng chưa?”

55 Bà ấy nói, “Con yêu quý, chúng ta không có thì giờ,” nói, “sáng nay, để chuẩn bị bữa ăn tối nào.” Nói, “Mẹ đã chuẩn bị cho con một bánh mì сэng-wích,” nói, “có vài trái cam.”

56 Cậu ấy bước qua và cầm một trái cam, nhìn vào nó, cắn nó, ném nó vào tường thật mạnh hết sức, nước cam chảy xuống, nói, “Nếu đó là tất cả thứ mà mẹ phải quanh quẩn nơi này, thì con sẽ đi ra ngoài,” như thế.

57 Tôi nghĩ, “Ôi Đức Chúa Trời, cậu ta nên là con của con trong khoảng năm phút!” Chao ôi, tôi sẽ làm rách da anh ta như thể anh ta chưa bao giờ biết nó bị rách! Nhưng họ nằm đó, đáng thương và được chăm sóc. Những gì anh ta cần là một sự lột da tay chân tốt điển hình thuở xưa. Đó là những gì chúng ta cần, một số gia đình điển hình thuở xưa lần nữa, và một số thầy giảng mà sẽ đứng đằng sau bục giảng và giảng Lễ thật, và đặt Nó xuống nơi Nó thuộc về. A-men. Đúng thế. Ô, chao ôi!

58 Bé Ma-ri dặm đôi chân nhỏ bé của mình, và nhấc cái mũi nhỏ đó lên và đưa đôi môi nhỏ màu hồng (bằng thứ của hãng Max Factor) lên không trung, và ngẩng cái đầu nhỏ của mình lên và bước ra khỏi nhà. Thật là đáng xấu hổ! Làm thế nào con cái không vâng lời! Kinh Thánh nói họ sẽ như vậy. Kinh Thánh nói họ sẽ như thế. Cách họ hành động, cách họ sẽ làm, và những điều mà đang diễn ra trên thế giới ngày nay, là vì họ đã làm buồn lòng Đức Thánh Linh.

59 Vài năm trước. Tôi sẽ đi ngay bây giờ, trong một vài ngày, để kỷ niệm sự giáng lâm đầu tiên của Đức Thánh Linh ở nước Mỹ,

năm mươi năm trước, tại buổi nhóm ở Phố Azusa cũ, buổi nhóm ngũ tuần ở Los Angeles, nơi họ có sự giảng lâm lần đầu tiên của Đức Thánh Linh, khi mọi người đến với nhau. Khi Đấng Christ giảng lâm giữa những người đó, họ thật hiền lành, thật bình an. Họ đã sống cuộc sống tin kính. Họ sống cuộc sống hy sinh. Họ sẵn sàng nhường bộ. Họ sẵn sàng được dẫn dắt bởi Đức Thánh Linh. Họ đã không quan tâm đến những gì mọi người nói, họ thì “điên hình thuở xưa,” cho dù người ta nói họ là “điên khùng” hay điều gì về điều đó, họ muốn được dẫn dắt bởi Đức Thánh Linh.

⁶⁰ Nhưng, ngày nay, ô, chao ôi, với một lớp phấn và hộp trang điểm, và mặc một chiếc quần soóc, và ngoài đường, tại sao, nó là một sự ô nhục! Và tự xưng họ, “có Đức Thánh Linh.” Ô, bạn nói, “Nhưng tôi nói tiếng lạ.” Vâng, và ma quỷ, cũng vậy. “Ồ, tôi đã la lớn.” Và ma quỷ, cũng vậy. Ma quỷ có thể mạo danh tất cả mọi thứ Đức Chúa Trời có, ngoại trừ tình yêu, và nó không thể giả mạo tình yêu. Vâng.

⁶¹ Rồi, điều đầu tiên bạn biết, khi bạn bắt đầu làm những việc đó, bạn bắt đầu hạ những thanh chắn xuống, bạn bắt đầu thỏa hiệp, rồi giáo hội bắt đầu có những tiếng cục cục nhỏ, những đám trong số họ, và người này nói, “Anh biết không, mục sư chỉ *như vậy như vậy*,” hay “chấp sự thì *thế này thế kia*.” Và, điều đầu tiên bạn biết, bạn đã lắng nghe điều đó! Và đó là lý do chúng ta đã gặp quá nhiều rắc rối, là vì bạn đã bắt đầu lắng nghe ma quỷ, và có tiếng gầm gừ thay vì lắng nghe Bô Câu hiền lành, Đức Thánh Linh, Bô Câu của Đức Chúa Trời sẽ dẫn dắt bạn và hướng dẫn bạn, yêu bạn và ban phước lành cho bạn.

⁶² Lần đầu tiên bạn có một trong những cơn giận tính khí nhỏ, Bô Câu bay ngay. Đúng thế. Nó không thể chịu đựng điều đó. Bản chất của Nó thì khác hẳn. Ô, Nó không thể chịu đựng điều đó chút nào. Và bạn đi để nói về người hàng xóm của mình, Nó không thể chịu đựng điều đó, Nó sẽ không đứng với điều đó. Ngài chỉ đáp chuyển bay của Ngài và đi ngay. Ngài thật không thể chịu đựng điều đó lâu hơn nữa. Bô Câu thì hiền lành. Bô Câu thì nhu mì, và Bô Câu, và—và Nó không thể đứng trên điều gì trừ khi nó là cùng một loại bản chất.

63 Bây giờ, Đức Chúa Trời có thể làm cho bạn một bản chất khác nhau, đàn ông hay phụ nữ, Ngài có thể cho bạn một bản chất khác nhau. Và bạn nói, “Ồ, Anh Branham, chúng ta có thể làm gì về nó?” Chỉ cần trở thành một chiên con trở lại. Nó là hai con vật duy nhất sẽ cộng tác với nhau, đó là chim bồ câu và con chiên. Chim bồ câu sẽ không đến với bất cứ điều gì khác ngoài một chiên con. Và nếu bạn đang trở thành một con dê, thì hãy loại bỏ linh dê già đó ra khỏi bạn. Đúng thế. Nếu bạn trở thành một cái gì đó khác, hãy lấy nó ra khỏi bạn, nếu bạn bắt đầu trở thành một người bẻm mép.

64 Ở đây một lần nọ, tôi đã giảng rất nhiều như tôi có thể giảng trong thành phố nào đó, và có hàng ngàn người ở đó. Tôi đã làm một sự kêu gọi tin nhận. Tôi nghĩ rằng tôi đã chĩa vào toàn bộ lãnh vực tội lỗi, tôi chĩa vào mọi thứ mà tôi có thể nghĩ ra. Đêm đó sau khi buổi nhóm kết thúc, một người phụ nữ nhỏ bé rất dễ thương đi ngang qua, bà ấy nói, “Ồ, Anh Branham, tôi chắc chắn rất vui vì anh đã không đụng chạm đến tôi tối nay.”

Tôi nghĩ rằng, “Đó phải là một Cơ-đốc nhân đích thực.” Nói, “Anh đã không đụng chạm đến tôi tối nay.”

65 Tôi nói, “Ồ, tôi chắc chắn rất vui khi nghe điều đó, thưa bà, bà phải là ở gần với Vương quốc của Đức Chúa Trời.” Và bà ấy đã nhón chân bỏ đi.

66 Một số phụ nữ lớn tuổi đứng đó. Tôi nói, “Này, các bà có biết người phụ nữ đó không?”

“Biết.”

Tôi nói, “Bà ấy phải là một Cơ-đốc nhân đích thực.”

67 Nói, “Một điều anh đã không đụng đến đêm nay, Anh Branham, đó là chuyện ngồi lê đôi mách. Bà ấy là người ngồi lê đôi mách nhất trong cả nước.” Thế đấy, chính là điều đó, đấy.

68 Nhưng khi bạn đến với một trong những điều đó, cho dù thầy giảng có đánh vào nó trên bục giảng hay không, khi bạn nhìn thấy những việc xác thịt đó của thế gian, chừng nào bạn hòa nhập với họ, bạn sẽ cách xa Đức Chúa Trời, và Đức Thánh Linh sẽ tránh xa. Đó là lý do mà các buổi nhóm không giống như trước đây họ đã có. Đó là lý do con đường mùn cưa không được sinh

ra sáng nay trong đèn tạm. Đó là lý do các buổi nhóm lều trại lớn không có trên khắp đất nước, là bởi vì chúng ta đã làm buồn lòng Bồ Câu hiền lành của Đức Chúa trời. Điều đó đúng. Ngài sẽ không ở lại với chúng ta chừng nào chúng ta quá thờ ơ, chừng nào chúng ta đang nói xấu sau lưng, “Chúng tôi muốn theo cách của chúng tôi!”

⁶⁹ Bây giờ, tôi muốn các bạn chú ý, Chiên Con là một Chiên Con im lặng. Kinh Thánh nói, “Ngài không mở miệng Ngài. Giống như chiên con trước người thợ hớt lông, Ngài đã câm.” Ngài đã không mở miệng Ngài. Ngài không phải là một kẻ mà muốn có quyền của mình. Không, thưa quý vị, Ngài sẵn sàng để mất quyền của Ngài. Ngài là một Chiên Con im lặng.

⁷⁰ Nhưng, ngày nay, ồ, chao ôi, thật chúng ta muốn sự khác biệt của mình biết bao! Ồ, chao ôi! “Tôi nói với anh, anh chỉ cần để ai đó nói điều gì đó với tôi, tôi sẽ đi qua và kiếm anh ta, anh bạn à, tôi sẽ xé anh ta ra từng mảnh.” “Tôi sẽ nói với lão giả hình đó khi tôi thấy cô ấy! Anh chỉ cần đợi cho đến khi tôi nhìn thấy cô ấy! Chúc tụng Chúa, halêlugia! Ừ-ừm!” Bồ Câu chỉ đáp chuyến bay của Ngài và bỏ đi. Đúng thế. Đức Thánh Linh không còn ở bên bạn nữa, chừng nào bạn cảm thấy như vậy. Chỉ cần đánh dấu điều đó xuống trong cuốn sách của bạn, Nó sẽ không bao giờ làm điều đó. Đức Thánh Linh sẽ không ở lại xung quanh nơi có loại linh đó. Đó phải là một linh chiên con, một linh hiền lành, hoặc Nó thật sự không ở lại với điều đó, đó là tất cả những gì nó có ở đó; nếu đó không phải là một người hiền lành, nhu mì, được dẫn dắt bởi Đức Thánh Linh. Và nếu bất cứ điều gì xảy ra, Nó thật sự không chú ý điều đó, cứ tiếp tục. Hiểu không? Và chính phút mà nó quay sang một bên, bạn biết đấy, đó là chính...khi bạn quay sang một bên.

⁷¹ Bạn biết đấy, tội lỗi đầu tiên bắt đầu từ một người quay sang một bên chỉ trong một phút. Bạn đã biết điều đó chứ? Kinh Thánh đã nói như vậy. Ê-va quay sang một bên chỉ một lát, để nghe những gì Sa-tan phải nói, và nó đã vẽ một bức tranh rất đẹp cho nàng đến nỗi nàng thực sự nghĩ rằng đó là Sự thật. Và nàng đã lắng nghe nó.

72 Và điều duy nhất ma quỷ muốn bạn làm, là chỉ quay sang một bên chỉ trong vài phút. Nó có thể vẽ bức tranh, nói, “Bây giờ, nhìn đây. Anh biết không, anh à, chị biết không, chị à, nếu họ là loại người đúng đắn, họ sẽ không làm *điều này*. Nếu họ chỉ làm *điều này* ngay ở đây, anh biết đấy.” Nó có thể làm cho điều đó rất thật với bạn cho đến khi nó trở thành một chân lý thực sự. Đúng thế! Nhưng hãy nhớ rằng, đó là ma quỷ!

73 Tôi không quan tâm đến việc họ hèn mạt như thế nào, họ đã cúi xuống bao xa trong tội lỗi, chính là việc của bạn để vòng tay ôm họ và nâng họ lên bởi tình yêu của Đức Chúa Trời. Bạn đã ở đâu khi Bô Câu của Đức Chúa Trời nâng bạn ra khỏi đất sét bùn lầy? Ấy là việc của bạn, thừa bạn của tôi. Thế giới này đang chết vì một chút xíu tình yêu. Sự...

74 Tôi muốn bạn, cũng chú ý đến con vật này, con vật nhỏ này, nó là một con chiên im lặng bởi vì nó đã không...khi Ngài bị chửi rửa, Ngài đã không chửi rửa lại. Ngài đã không mắng nhiếc và cứ như thế, và làm ồn ào và cứ để mình trong trạng thái đó, Ngài đã không làm điều đó. Khi người nào đó...Khi Ngài bị chửi rửa, Ngài đã không chửi lại. Ngài đã không mở miệng Ngài.

75 Nhưng anh em hãy để người nào đó làm điều gì đó với bạn hay tôi, ồ, chao ôi, chúng ta thối phồng lên giống như một con ếch ăn nhảm đạn chì, thở hỗn hển như một—như một con ngỗng già. “Tôi sẽ nói với anh ngay bây giờ, anh ấy bước lên ngón chân cái tôi như thế lần nữa, tôi sẽ không bao giờ quay lại nhà thờ cũ đó nữa. Không, thưa quý vị! Chúc tụng Chúa! Halêlugia! Người Nazaren sẽ tiếp nhận tôi, Hành Hương Thánh, họ sẽ nhận tôi. Halêlugia. Tôi không phải làm điều đó nữa.” Được rồi, Bô Câu đáp chuyến bay của Nó.

76 “Bạn biết gì không? Nếu lão giả hình đó đi nhà thờ đó, tôi sẽ không bao giờ đi nữa. Chúc tụng Chúa, tôi sẽ không bao giờ làm điều đó!” Khi thứ đó tấn công bạn, con sói gầm gừ già nua đó, Bô Câu đáp chuyến bay của Minh. Đúng. Rồi Đức Thánh Linh biến mất.

77 Rồi bạn tự hỏi có vấn đề gì với bạn. Bạn thắc mắc có vấn đề gì với hội thánh. Bạn băn khoăn không biết vấn đề gì với bạn. Tại sao bạn không chiến thắng như bạn đã từng có? Bạn đã thay đổi

bản chất của bạn. Bạn đã trở thành một con dê thay vì một con chiên. Bạn đã trở thành một cái gì khác ngoài một con chiên.

⁷⁸ Bạn phải có được Thánh Linh nhu mì chân thực đó, “Xin để Đức Thánh Linh dẫn tôi đi bất cứ đâu. Đức Chúa Trời ôi, con yêu mọi tội nhân, cho dù họ ở đâu.” Đó là hầu như một nơi đi vào trong lòng con người, rồi bạn sẽ thấy điều gì đó xảy ra, linh hồn của bạn.

⁷⁹ Bạn nói, “Ồ, Anh Branham, có giải pháp nào cho nó?” Vâng, chỉ cần trở thành một con chiên, chỉ thế thôi. Bạn nói, “Ồ, Anh Branham!”

⁸⁰ Tôi đã gặp một cô gái trẻ đêm nọ, ở dưới Shreveport. Billy và tôi đã đi ra đến một nơi để mua một bánh сэng-wich sau khi buổi nhóm kết thúc. Một phụ nữ trẻ đẹp đến đó, có lẽ cô gái trẻ, hoặc có thể hai mươi hay gần như thế, mặc đẹp. Cô ấy ngồi xuống. Tôi để ý cô ấy cứ nhìn qua đó. Tôi chỉ cứ ă. Một vài phút người phụ nữ bước vào. Bà ấy nói, “Chào cô?” Nói với cô ấy. Và tôi biết người phụ nữ là Chị Davis ở dưới đó. Và chị ấy và một người phụ nữ khác từ Đền tạm Sự Sống, tôi biết họ rất rõ, chị ấy đi đến và nói chuyện với tôi, tiếp tục. Lúc đó cô gái trẻ đang ngồi đối diện, cô nói, “Anh Branham, đó là một Sứ điệp tốt đẹp tối nay.”

⁸¹ Tôi đã nói, “Xin chào, chị?” Tôi đã nói, “Cảm ơn chị, rất nhiều.” Và tôi đã nói, “Chị có phải là thành viên của Đền tạm Sự Sống không?”

⁸² Chị ấy nói, “Tôi là.” Chị ấy nói, “Anh biết không, Anh Branham, tôi có thể hát trong ban hát, nhưng họ có sự hạn chế ở dưới đó.” Chị ấy nói, “Tôi đã có, ồ, rất nhiều năm về sự huấn luyện phát âm, và mọi thứ.” Nói, “Tôi đã hát đờn ca và tôi hát những thứ nào đó.” Nói, “Nhưng, tôi—tôi không thể hát được, bởi vì họ có—họ có sự hạn chế rằng ‘không một người nữ nào tô vẽ mặt có thể hát—hát trong ban hát.’”

Tôi nói, “Ồ, ngợi khen Đức Chúa Trời vì Đền tạm Sự Sống!”

⁸³ Chị ấy nói, “Ồ, tôi nói cho anh biết, Anh Branham,” chị ấy nói, “Tôi là Cơ-đốc nhân.”

⁸⁴ Tôi nói, “Thế thì, chị ơi, hãy về nhà và rửa sạch mặt chị, hay bất cứ điều gì chị làm.” Tôi nói, “Chị muốn nói với tôi rằng chị sẽ

để cho một thứ nhỏ mọn như vậy khi mang một chút của thứ ấy trên mặt chị...”

85 Và tôi có thể chứng minh với anh chị em rằng điều đó đến từ ma quỷ. Tôi có thể chứng minh với anh chị em rằng không có gì trong...Nguyên gốc của nó là ngoại giáo. Và chừng nào anh chị em còn mang thứ đó, nó là một mặt nạ của ngoại giáo. Bây giờ, tôi vừa trở về từ Châu Phi, và tôi đã ở rừng rậm Hottentot và tìm ra chính xác nơi bông tai, nơi tất cả những thứ đó đến từ đâu, và tất cả những thứ này, rất nhiều đồ trang sức quăn quanh cổ và tai bạn và mọi thứ, nơi từ đó đến. Nó là ngoại giáo. Và Kinh Thánh không muốn một Cơ-đốc nhân trở thành một người ngoại giáo. Và bạn không muốn...Tôi không nói rằng bạn là một người ngoại đạo vì bạn làm điều đó, nhưng bạn làm cho mình trông giống như một người ngoại giáo. Chính là vì mục sư của bạn đã không nói với bạn Lẽ thật. Kinh Thánh đã nói vậy.

86 Và bây giờ bạn nói, “Anh Branham, tôi nghĩ rằng nếu tôi để tóc ngắn, nó làm cho tôi mát mẻ và mọi thứ như thế.” Điều đó đúng, nhưng nếu bạn để mái tóc dài bạn sẽ còn mát hơn. Nó sẽ lấy tất cả tóc ra khỏi cổ của bạn, và quăn nó lên và làm cho nó đúng.

87 Tại sao, bạn biết Kinh Thánh nói gì không? Rằng, một người đàn ông có quyền bỏ vợ và ly hôn với nàng nếu nàng cắt tóc. Nếu nàng cắt tóc mình, điều đó cho thấy nàng đang sống không đúng với anh ấy. Kinh Thánh đã nói vậy, Cô-rinh-tô Nhất 12, tìm hiểu xem nó có đúng không. Nàng mà...Một người nữ mà cắt tóc làm nhục đầu mình, đó là chồng của nàng. Và nếu nàng làm nhục, nàng nên bị ly dị và tránh xa. Đúng thế. Nhưng, hãy xem, mục sư không bao giờ nói bạn những thứ đó. Và đó là lý do mà bạn làm theo cách của bạn làm. Và—và người đàn ông, Kinh Thánh nói...

88 Ở đây cách đây không lâu có người nào đó đã viết và nói, “Anh Branham, những—những chiếc áo cánh mà phụ nữ có được,” nói, “ồ, nó là như vậy...anh thật hầu như không thể tìm thấy những áo cánh nữa, và phụ nữ Cơ-đốc chúng ta mặc những thứ vải tổng hợp, ni-lông, hoặc thứ gì như thế thì ổn chứ?”

89 Tôi đã nói, “Hãy nhìn, chị ơi, có một điều về nó. Đây là một điều đúng. Chị có thể làm điều này: nếu chị không thể mua một

cái, họ bán máy may, chị có thể may một cái.” Tôi nói, “Đúng thế. Để làm cho nó trông thật...” Tôi tin...Bạn biết đấy, những gì trong lòng bạn là điều thể hiện ra chính nó. Cách bạn làm và cách bạn hành động, điều đó cho thấy những gì ở trong bạn.

⁹⁰ Đó là lý do mà tất cả những điều này ở đây găm giữ và ồn ào và nói xấu sau lưng, và—và cản trở lại, và cứ diễn ra khắp hội thánh, đó là những gì phá vỡ hội thánh. Điều đó cho thấy rằng ma quỷ đã xâm nhập vào bạn, và điều đó cho thấy Đức Thánh Linh đã rời bỏ bạn. Bây giờ, tôi biết điều đó giống như đang đánh đập một số bạn, nhưng nên làm điều đó. Nó nên! Đó là những gì mà nó được nói vì; không phải là thông minh, không phải hành động tinh khôn; nhưng để nói cho bạn biết rắc rối ở đâu, vì một ngày nào đó tôi sẽ phải đứng và đưa ra một câu trả lời cho bạn. Và chính lý do cách bạn làm và cách bạn hành động, điều đó cho thấy bạn là những gì. Nếu bạn thật sự có một tính khí trước đây mà sẽ nổi cơn tam bành chỉ trong một chút xíu, và đi ra khỏi đây và có thái độ nóng nảy, hoặc chỉ trích, hoặc nói lời thô tục và những thứ như thế, điều đó cho thấy nó đang đến từ đâu.

⁹¹ Bây giờ chỉ có một việc duy nhất cần làm, hãy lấy thứ đó ra khỏi đó, và Bờ Câu sẽ trở lại với tâm hồn của bạn. Khi chim bồ câu ra khỏi con tàu, nó bay đi. Nhưng nó trở về và gõ vào cửa tàu cho đến khi Nô-ê để nó vào. [Anh Branham gõ vào bục giảng—Bt.] Đức Thánh Linh có ở đây. Đức Thánh Linh muốn đi vào. Đó là lý do ngày nay, mà Đức Thánh Linh, Ngài không đi khỏi bạn mãi mãi. Chỉ đang ngồi ở ngoài đó trên những cành cây nơi nào đó, sẵn sàng đáp chuyến bay chính Mình trở về và đến trong bạn, và ban cho bạn tình yêu thương và sự bình an và sự vui mừng giống như bạn thường có trước đây. Chắc chắn, Nó là vậy. Ngài sẵn sàng làm điều đó. Ngài muốn làm nó. Ngài đang mong muốn làm điều đó. Nhưng bạn không muốn để Ngài làm điều đó!

⁹² Bây giờ, tôi không đang nói chuyện với các bạn những người lạ. Tôi không biết những gì mục sư của bạn...Tôi đang nói với Đền tạm Branham. Tôi không đang nói với các bạn những người từ các nhà thờ khác. Tôi nói chuyện với Đền tạm Branham. Đó là những gì là vấn đề đang nói ở đây.

93 Đó là những gì khiến Bồ Câu đáp chuyến bay của Nó. Cứ để ai đó chỉ cần bắt đầu một chút gì đó xung quanh hội thánh, và điều đầu tiên, “Ồ, có phải vậy không?Ồ, có phải...? Anh không muốn nói là vậy chứ?” Ngay lúc đó Đức Thánh Linh đi, bay đi. Nó thật sự không thể chịu đựng loại linh đó. Chừng nào bản tánh chiên con đó rời bỏ bạn, thì Đức Thánh Linh biến mất. Đúng thế. Và đó là vấn đề của hôm nay. Đó là lý do khiến mọi người ở trong tình trạng như vậy, là vì họ để cho linh sai lầm đi vào tấm lòng họ, vào đời sống của họ. Vậy thì đó là lý do chúng tôi đã có...

94 Kinh Thánh nói rằng lý do tại sao có rất nhiều người đau ốm và phiền não giữa chúng ta, là vì những điều như vậy. Chúng ta phải hiền lành. Chúng ta phải được bình an. Chúng ta phải là một con chiên, để Bồ Câu có thể ở lại với chúng ta.

95 Bây giờ, hãy nhớ, Bồ Câu sẽ đến. Anh ấy nói, “Ồ, thưa Anh Branham, đừng nói với tôi rằng tôi chưa hề nhận được Đức Thánh Linh. Halêlugia! Xuống, ban đêm ở đó một đêm, ồ, khi Ngài bước vào, tôi chỉ có thể bước đi...” Chắc chắn, đó là Ngài! “Ồ, tôi cảm thấy rất tuyệt, tôi cảm thấy như mình có thể có được mọi con chim nhỏ từ cây cối và ôm nó và yêu nó. Người độc ác nhất của tôi mà đã từng làm bất cứ điều gì với tôi, tôi cảm thấy như có thể vòng tay quanh họ và ôm họ. Ôi, Anh Branham, tôi cảm thấy thật tuyệt biết bao!” Chắc chắn, đó là Đức Thánh Linh.

96 Nhưng, bạn thấy đấy, lý do Ngài không thể ở lại. Bạn đã là một chiên con lúc ấy; nhưng khi bạn trở thành con sói, Ngài phải đáp chuyến bay của Ngài. Không có gì sai với—với—với Bồ Câu; chính là bạn, và rồi...bạn hãy để linh đó đến với bạn. “Tôi đã để cho nó à, Anh Branham?” Đúng, khi bạn đi nghe chuyện nhằm đó, khi bạn nghe lời nói dối đó, khi bạn đi nói, “Ồ, tôi có quyền với điều đó!”

97 Bạn đã không có quyền! Bạn được mua với một cái giá, đó là giá của Huyết quý báu của Con Đức Chúa Trời. Bạn không có quyền hợp pháp. Halêlugia! Quyền duy nhất mà bạn có, là, đến Nguồn đầy Huyết rút ra từ Mạch của Em-ma-nu-ên, khi những tội nhân lao xuống dưới suối huyết này, sạch hết mọi tội phạm của họ. Vâng, thưa quý vị. Đó là quyền duy nhất bạn có, là một ý chí tự đầu phục, đối với Đức Chúa Trời, và rồi Đức Chúa Trời

thực hiện việc lãnh đạo từ đó trở đi. Đó là những gì khiến cho các buổi nhóm...Đó là những gì gây ra rất nhiều những điều lạ. Đức Thánh Linh sẽ đi đến một nơi, Đức Thánh Linh nói, “Điều này không đúng. Dừng buổi nhóm, di chuyển nơi xa kia.” Tôi, cũng sẽ dừng nó lại, thưa anh em, di chuyển ngay. Đúng thế, bởi vì anh em phải được dẫn dắt bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời. Và cách duy nhất để được dẫn dắt bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời, là cứ hiền lành, không biết quá nhiều.

⁹⁸ “Ồ,” bạn nghĩ, “tôi biết rất nhiều.” Vâng, bạn làm cho bộ não của mình làm việc hết mức và nó thậm chí không thể tự làm việc. Bạn biết tất cả các cuốn sách và tất cả các câu trả lời, và tất cả tiếng Hy Lạp và tất cả tiếng Hê-bơ-rơ, và đã không có chỗ cho Bồ Câu đậu. Đúng thế. Nhưng bạn biết tất cả điều đó, rồi Bồ Câu không thể dẫn dắt, vì bạn biết quá nhiều.

⁹⁹ Chiên con không tuyên bố biết điều gì. Nó đã có người nào khác để dẫn dắt nó. Tuyệt vời! Chính là thế. Không biết gì cả! A-men. Điều duy nhất tôi biết, là, Chúa Cứu Thế Jêsus đã chết để cứu tôi.

¹⁰⁰ Xuống qua California có một anh chàng đến, có một bảng hiệu ở phía trước của anh ta, nói, “Tôi là một kẻ đại cho Đấng Christ,” và ở trên lưng nói rằng, “Bạn là kẻ đại của ai?” Đúng thế. Trở thành một kẻ đại, với thế gian, để bạn có thể được dẫn dắt bởi Đức Thánh Linh, bởi vì các con trai và các con gái của Đức Chúa Trời được dẫn dắt bởi Đức Thánh Linh. Rô-ma 8:1, cho biết, “Do đó, bây giờ không có sự định tội nào với họ là những kẻ ở trong Chúa Cứu Thế Jêsus, không bước đi theo xác thịt, nhưng theo Thánh Linh,” không bước đi theo sói, mà Bồ Câu. A-men.

¹⁰¹ Doc đã thường hát một bài, “Xin làm đầy con đường tôi đi mỗi ngày với tình yêu, khi tôi bước đi với Bồ Câu trên Trời; hãy để tôi đi với một bài hát và một nụ cười, lấp đầy con đường của tôi mỗi ngày với tình yêu.” Thật là một ngày bình yên sẽ dành cho Đền tạm Branham, hoặc bất kỳ hội thánh nào khác hoặc bất kỳ cá nhân nào, khi họ sẽ từ bỏ quyền của họ, để trở thành một chiên con.

“Vấn đề là gì, Anh Branham?”

¹⁰² Trở về với một con chiên, trở lại hiền lành, trở lại không biết gì, hãy trở lại để chỉ đầu phục chính mình với Đấng Christ. Đừng cố gắng, đừng cố để biết gì. Chỉ bước đi nhu mì, lặng lẽ, khiêm tốn, hiền lành, và Bô Câu sẽ dẫn dắt bạn. Nhưng bất cứ khi nào bạn thấy...đi lắng nghe chuyện tầm phào đó, bất cứ khi nào bạn đi đến chỗ nổi nóng lên, bất cứ khi nào bạn nghĩ rằng bạn có quyền làm *điều này* và làm *điều kia*, Bô Câu thật sự đáp chuyển bay của Nó và đi khỏi. Rồi bạn không có Nó nữa. Bây giờ, nó không xa các bạn lắm sáng nay, thưa hội thánh. Nó đang đậu ngay ngoài đó trên nhánh cây hòa bình, đang chờ đợi bản chất của bạn được thay đổi. A-men.

¹⁰³ Những gì bạn cần ngày hôm nay là trình tất cả các quyền của bạn, là để cho Đức Chúa Trời đặt bạn nằm xuống và cạo sạch tất cả các quyền của bạn ra khỏi bạn. A-men. Bạn có thể tưởng tượng làm thế nào một con chiên nhỏ tuổi, tất cả—tất cả lông cừu bám trên nó không? Đó là quyền của nó. Vâng. [Anh Branham bắt chước một con chiên đang thở hổn hển—Bt.] Bị đốt cháy, và sau đó chỉ nằm lên bàn hốt lông. Họ biết những gì tốt nhất cho nó. Lấy tất cả các quyền của nó ra khỏi nó và hốt bỏ tất cả, thật nó chạy mát mẻ và nhẹ nhàng thế nào. Chao ôi, chao ôi, nó sung sướng, và nhảy xung quanh và có một thì giờ lớn. Vâng, thưa quý vị. Nếu quý vị sẽ đánh mất quyền của mình, thì đó là những gì quý vị nhận được. Nhưng quý vị phải bị mất quyền của mình và để cho Lời Đức Chúa Trời cạo sạch tất cả thể gian ra khỏi quý vị, loại bỏ mọi thói quen của thể gian, và quý vị trở thành một tạo vật mới trong Đấng Christ.

¹⁰⁴ Ở đây một thời gian trước, ở bên Châu Phi, tôi đã nói chuyện với—với một cụ thánh đồ. Ông ấy nói, “Anh Branham, tôi biết anh tin vào siêu nhiên.”

Tôi nói, “Chắc chắn, anh của tôi.”

¹⁰⁵ Ông ấy nói, “Những năm trước, tôi đã thường nghĩ mình là ai đó.” Nói, “Tôi đã nghĩ rằng tôi thực sự là một Cơ-đốc nhân.” Và anh ấy nói, “Lúc đó trong nhà thờ của chúng tôi...Tôi phải leo lên một ngọn đồi, nơi tôi dừng chiếc xe nhỏ của mình.” Và nói, “Tôi phải leo lên một ngọn đồi, ồ, khoảng ba hoặc bốn trăm thước, và đi vòng quanh bụi rậm và mọi thứ, đứng lên.” Và nói

rằng, “Chúng tôi đã có buổi nhóm cầu nguyện ở trên đó.” Và nói, “Tôi đã nghĩ rằng tôi thực sự là một Cơ-đốc nhân.” Ông ấy nói, “Tôi biết tất cả Kinh Thánh. Tôi đã học tất cả tiếng Hê-bơ-rơ. Tôi đã nghiên cứu tất cả các cách phát âm đúng của các Từ.” Và nói, “Bất cứ ai bước đến gần tôi, tôi có thể” [Anh Branham búng ngón tay của mình—Bt.] “nói chuyện với họ như thế về Kinh Thánh. Tôi biết những gì tôi đang nói về.” Ông nói, “Một đêm nọ tôi đi lên nhà thờ. Đã có rất nhiều xung đột trong nhà thờ của chúng tôi.” Nói, “Có những phe phái nhỏ chống lại nhau. Anh biết cách mà họ đẩy lên.”

Tôi nói, “Vâng, thưa ông.”

¹⁰⁶ Ông ấy nói, “Trên đường tôi lên đồi, tôi đang đi bộ, và đột nhiên tôi nhận ra rằng ai đó đang đi theo tôi.” Và ông nói, “Tôi nghĩ rằng tôi sẽ đợi một chút để biết đó là ai, để bắt kịp, và tôi nói chuyện với họ một lúc khi chúng tôi đi lên đường.” Bạn biết đấy, đó hầu như là một điều tốt, bạn chỉ chờ một chút. Và nói, “Khi tôi đi lên đồi,” nói, “tôi đi lên. Một Người đi lên đồi,” và nói, “Người ấy có một bó trên lưng Người mà lớn hơn Người ấy.” Và nói, “Người ấy chỉ thở hỗn hển và thổi, và chỉ bước những bước ngắn nhỏ, cố gắng đứng lên. Và tôi nói, ‘Anh Bạn ơi, tôi có thể giúp Anh mang cái đồng này lên đồi không?’ Người ấy nói, ‘Không, Ta phải mang nó.’” Nói, “Tôi nhìn vào tay Người,” nói, “tôi biết lúc đó là một sự hiện thấy. Người có những vết sẹo trên tay Người.” Nói, “Tôi đã sắp mình xuống, và tôi nói, ‘Lạy Chúa, Ngài đang mang tội lỗi của thế gian trong cái bao tải đó phải không?’ Người nói, ‘Không, Ta chỉ đang mang tội lỗi của người. Chỉ cần đưa người lên đồi, chỉ để người có thể đứng dậy.’”

¹⁰⁷ Đó là cách mà nó xảy ra. Nếu chúng ta cứ nhìn xung quanh, chúng ta sẽ tìm thấy Ngài đang mang tội lỗi của chúng ta. Điều đó không làm cho bạn cảm thấy nhỏ nhoi chẳng? Trái tim độc ác, tàn nhẫn của chúng ta, chỉ vì chúng ta có thể làm điều đó!

¹⁰⁸ Ở đây một thời gian trước tôi đã săn bắn. Như các bạn biết, tôi thích đi săn. Và có một kẻ độc ác ở vùng đó, anh ta là một gã độc ác. Và anh ta thường trêu chọc tôi vì tôi sẽ không bắn những hươu cái và hươu con. Tôi nói, “Đó là sự tàn bạo.” Tôi nói, “Tại sao anh không là một người thợ săn chân chính, trong sạch và

bắn những con bò đực già và các thứ mà già và sắp chết? Đức Chúa Trời đã ban chúng cho chúng ta. Hãy để cho chúng những con vật mệ trẻ và các thứ...”

¹⁰⁹ Anh ta nói, “À, anh nhất gan, thầy giảng à!” Cứ nói tôi như thế.

¹¹⁰ Tôi đã nói, “Này, nhìn xem, nếu tôi đói và tôi muốn một trong những con nai đó, tôi tin rằng Chúa sẽ cho tôi có nó. Nhưng chỉ bắn nó chỉ để hành động thông minh,” ồ, anh ấy có thể chất đầy một toa xe. Và anh ta đi và gọi một tiếng, một loại còi nào đó, và anh ta có thể thổi chiếc còi đó và nghe giống hệt như một tiếng nai nhỏ gọi. Một ngày nọ chúng tôi ở trong bụi rậm cùng nhau. Tôi xấu hổ về anh ta, tôi nói, “Tôi hẳn xấu hổ về bản thân mình.” Giết chết tám hoặc mười nai con một lần, nếu anh ta có thể, hươu cái và mọi thứ, chỉ để hành động thông minh, có thể cắt bỏ phần tư hươu cái và để phần còn lại của nó nằm ở đó. Tôi đã nói, “Anh không nên làm thế.”

“À,” nói, “những thầy giảng đạo các anh quá nhất gan!”

¹¹¹ Một ngày nọ anh đứng lại trong bụi rậm, anh cầm lấy chiếc còi này và anh hét lên, và nó nghe như một chú nai nhỏ đang khóc. Ngay khi anh làm vậy, một con nai xinh đẹp thò đầu ra, bước ra. Anh em có thể thấy đôi mắt nâu to của nó đang nhìn. Nó giật mình. Nó đang nhìn xung quanh. Người thợ săn giơ tay xuống, rút khẩu súng trường của mình ra để bắn con nai cái. Và con nai đã nhìn thấy thợ săn. Nhưng, anh em biết gì không, tiếng la hét của con nai con đó, nó đã không chú ý đến khẩu súng đó. Nó đang tìm đứa con đó; nó đã gặp rắc rối. Anh em biết đấy, sự thể hiện của tình mẫu tử và tình mẫu tử thực sự, đến nỗi nó phải đối mặt với khẩu súng đó, cho đến chết, nhìn vào đó trong họng khẩu súng đó. Bạn biết điều gì không, sự biểu lộ đó thật tuyệt, nó đến bên cạnh anh ta, anh ta đã ném súng xuống! Anh ta chạy lại và túm lấy cánh tay tôi, anh ta nói, “Billy, cầu nguyện cho tôi, tôi đã có đủ thứ này rồi!” Khi anh nhìn thấy sự biểu lộ của sự anh hùng người mẹ!

¹¹² Ồ, khi thế giới thấy sự biểu lộ về tình yêu của Đức Chúa Trời, và sự dũng cảm trong tấm lòng con người chúng ta, nó sẽ thật khác biệt. Khi chúng ta để cho Bồ Câu của Đức Chúa Trời đến

với tấm lòng chúng ta và làm dịu chúng ta, làm cho chúng ta trở nên nhu mì.

113 Ở đó, trong bụi cây râm mát đó, tôi đứng đó cầu nguyện cho anh chàng đó, tôi đã dẫn anh đến với Chúa Jêsus. Từ đó trở đi, anh là một thợ săn tốt, trong sạch.

114 Chắc chắn, anh ta nghĩ rằng anh ta có quyền, anh ta có thể làm những gì mình muốn. “Chúng ở trên chỗ tôi, chúng ăn cỏ linh năng của tôi ở dưới đó nếu chúng muốn.”

115 Tôi đã nói, “Điều đó đúng, nhưng thật vô nhân đạo để làm thế.” Bạn phải đánh mất quyền của bạn. Ôi Chúa, xin thương xót, để chúng con sẽ làm điều đó.

116 Ở đây một thời gian trước, trong, ờ, khoảng một trăm năm trước, có một Cơ-đốc nhân vĩ đại sống ở phía tây nam Hoa Kỳ. Tên ông là Daniel Curry, một người đàn ông tuyệt vời, một người tin kính, một người thánh đồ, một Cơ-đốc nhân thực sự, một người mà mọi người nghĩ về rất nhiều, một người tuyệt vời như vậy. Và câu chuyện kể, rằng ông chết hay đi vào cửa, và ông nói...khi ông lên Thiên đàng, dĩ nhiên, khi ông chết. Và khi ông đến những cánh cổng bằng ngọc, người giữ cửa đến cửa, nói, “Anh là ai?”

117 Ông nói, “Tôi là nhà truyền giáo, Daniel Curry, tôi đã giành được hàng ngàn linh hồn cho Đấng Christ. Và tôi là...Tôi muốn đi vào sáng nay. Cuộc hành trình của tôi đã kết thúc trên trái đất, tôi không có nơi nào để đi bây giờ.”

118 Đó là cách mà nó đang đến với bạn buổi sáng nào đó, hồi tội nhân. Đó là cách nó đang đến với bạn, hồi người sa ngã. Đó là cách nó đến với bạn mà làm buồn lòng Đức Thánh Linh tránh xa họ, không được dịu dàng và mềm mại nữa. Bạn đã không khóc trong nhiều năm. Bạn đã không đổ mắt, vì tôi không biết khi nào. Tất cả sự khiêm tốn đã biến mất khỏi bạn. Chắc chắn. Nhưng nó sẽ đến cửa nhà bạn vào một trong những buổi sáng này. Và khi Đức Thánh Linh hiền lành đến và gõ cửa, tại sao bạn không để cho Ngài vào?

119 Vì vậy khi Daniel Curry đến đó đến—đến—đến cánh cổng, họ đã đi vào, nói rằng, “Chúng tôi sẽ xem thử có tên của ông ở

đây không.” Họ nhìn khắp nơi, họ không thể tìm thấy tên nào. Nói, “Không, không có Daniel Curry ở đây.”

¹²⁰ “Ồ,” ông ấy nói, “chắc chắn!” Nói, “Tôi là một nhà truyền giáo.” Ông ấy nói, “Tôi đã giành được những linh hồn cho Đấng Christ.” Nói, “Tôi đã cố gắng làm điều mà đúng đắn.”

¹²¹ Người bảo vệ nói, “Thưa ông, tôi rất tiếc để nói với ông, nhưng ở đây không có Daniel Curry.” Nói, “Tôi sẽ nói cho ông những gì ông có thể làm.” Nói, “Chúng tôi không có quyền ở đây để xét trường hợp của ông.” Người đó nói, “Nhưng ông có muốn biện hộ cho trường hợp của mình không? Ông có thể yêu cầu giúp đỡ điều đó lên Sự Phán xét Ngai Trắng, nếu ông muốn.” Nhưng nói rằng, “Chúng tôi không có lòng thương xót ở đây cho ông, chút nào, bởi vì chúng tôi không có ông ở đây. Không có lòng thương xót cho ông.” Nói, “Ông có muốn khiếu nại trường hợp của mình không?”

Ông nói, “Thưa ngài, tôi có thể làm gì hơn ngoài việc khiếu nại trường hợp của tôi?”

¹²² Người ấy nói, “Ồ, thế thì, ông có thể đi đến Sự Phán xét Ngai Trắng và kêu cầu cho trường hợp của mình ở đó.”

¹²³ Daniel Curry nói rằng ông cảm thấy mình đang đi trong không gian trong khoảng một giờ. Nói ông đến một nơi, nó trở nên nhẹ hơn, nhẹ hơn, nhẹ hơn, nhẹ hơn. Nói, ông càng đi xa, nó càng nhẹ hơn. Trời sáng sủa hơn gấp một trăm lần, hàng ngàn lần so với mặt trời từng chiếu sáng. Và nói ông run rẩy, run rẩy. Và nói, khi ông ở giữa Ánh Sáng đó, ông nghe thấy một Tiếng nói, “Người có hoàn hảo trên trái đất không?” Thật sự ra từ một—một Sự Sáng.

Ông nói, “Không, tôi không hoàn hảo,” trở nên run rẩy.

Nói, “Người có luôn chơi trung thực với mọi người không?”

¹²⁴ Nói, “Không.” (Nói, “Một vài điều đến với tâm trí tôi rằng tôi đã không hoàn toàn trung thực về điều đó.”) Nói, “Không, tôi—tôi—tôi nghĩ tôi đã không thật thà.”

Nói, “Người có nói sự thật trong mọi trường hợp, trong đời sống người không?”

125 Nói, “Không. Tôi nhớ một số điều mà tôi đã nói, mà đã không trung thực...mà mờ ám. Tôi—tôi—tôi—tôi không bao giờ trung thực hoàn toàn.”

126 Nói, “Thế thì, người đã bao giờ lấy thứ gì không thuộc về mình, bất cứ thứ gì, tiền bạc, bất cứ thứ gì khác không thuộc về người không?”

127 Nói ông nghĩ rằng ở trên đất ông đã khá tốt, nhưng ông đã bị định tội. Nói, “Không. Không, tôi đã lấy những thứ không thuộc về tôi.”

Ngài nói, “Thế thì người không hoàn hảo.” Ông nói, “Không, tôi không hoàn hảo.”

128 Nói ông đang chờ đợi bất cứ phút nào tiếng nổ phát ra từ Sự Sáng vĩ đại đó từ nơi Bồ Câu yên nghỉ, “Bị kết án!” Nói, ngay lúc đó ông nghe thấy một Tiếng nói phía sau ông, mà êm dịu hơn bất kỳ giọng nói của người mẹ nào ông đã từng nghe. Nói ông quay lại nhìn. Và khuôn mặt êm dịu nhất ông từng thấy, êm dịu hơn bất kỳ khuôn mặt nào của mẹ, đang đứng trước ông. Và nói Ngài nói, “Lạy Cha, Daniel Curry ủng hộ Con dưới trần gian. Điều đó đúng, anh ấy không hoàn hảo, nhưng anh ấy đã ủng hộ Con. Anh ấy ủng hộ Con trên trái đất, bây giờ Con sẽ ủng hộ anh ấy trên Thiên đàng. Xin lấy tất cả tội lỗi của anh ta và đưa chúng vào tính sổ của Con.”

129 Ai sẽ bảo vệ cho anh em ngày hôm đó, thừa anh em, nếu anh em làm Ngài đau buồn rời xa anh em hôm nay? Tôi thật không thể giảng nữa. Chúng ta hãy cúi đầu.

130 Lạy Chúa kính yêu, Chiên Con yêu quý chịu chết, nhu mì, khiêm nhường, thấp hèn. Chim trời có tổ, và con cáo có hang, nhưng Ngài không có một chỗ, và, tuy nhiên, chính là Chúa Vinh Hiển! Khi Ngài được sinh ra, họ không có quần áo để mặc cho Ngài. Ôi Chúa, thế thì ích gì cho quần áo của con? Sẽ ích gì cho những chiếc xe của con? Một ngôi nhà đẹp làm ích gì cho con? Ích gì để làm điều ấy ngày hôm đó? Ngài không có bạn bè; không ai muốn kết bạn với Ngài. Dường như không ai muốn giúp Ngài một tay. Ngài đã phán ngày đó Ngài sẽ nói, “Ta đói, mà các người đã không cho Ta ăn. Ta trần truồng, người không mặc áo cho

Ta.” Sẽ ích gì cho tất cả chúng con đã có được vào ngày hôm đó, Chúa ôi? Xin để chúng con ủng hộ Ngài, để khi giờ đó đến và chúng con bước vào sự Hiện diện của Ngài, đấng vô sở bất năng, có mặt ở mọi nơi, vô sở bất... Ôi Chúa, khi chúng con nghe thấy Bồ Câu đó, với đôi cánh của Nó đậu lại ở đó trong Ánh Sáng vĩ đại ấy, Nó sẽ lóe sáng suốt cả cõi Đời đời. Khi mà, Ngài ở trong Ánh Sáng!

¹³¹ “Khi con phải đứng đó một mình, em trai con đã biến mất, mục sư của con đã biến mất, mẹ con đã biến mất, bố con đã biến mất, vợ con đã biến mất, những đứa con của con đã biến mất, Chúa ôi, con sẽ làm gì lúc đó, Chúa ôi? Con sẽ làm gì lúc đó? Và điều đó có thể là trước khi mặt trời lặn tối nay. Nhưng con sẽ làm gì? Con có thể làm gì? Ôi Đấng Christ, con sẽ đứng cho Ngài bây giờ! Con sẽ làm sự lựa chọn của con ngày hôm nay. Con sẽ từ bỏ tất cả những gì con nói về những người khác. Con sẽ từ bỏ tất cả sự nóng nảy của mình. Con sẽ bỏ đi tất cả sự khác biệt của con. Con sẽ bỏ đi mọi thứ. Xin cạo sạch con, Chúa ôi, lấy đi tất cả điều con có. Ngài cứ lấy con, Chúa ôi. Con—con—con muốn đứng trong vị trí của Ngài. Con muốn được cạo sạch. Con muốn tất cả sự ích kỷ, tất cả sự kiêu hãnh, tất cả sự thờ ơ, hoàn toàn cõi bỏ khỏi con. Rồi con muốn đứng cho Ngài, như một con chiên bị hốt lông, sẵn sàng từ bỏ tất cả những thú vui của những gì họ gọi là thú vui của cuộc sống, tất cả các điệu nhảy, tất cả các bữa tiệc, tất cả quần áo thô tục, trang điểm, sơn môi, đánh bóng móng tay, tất cả sự thờ ơ này mà trông giống như thế gian. Ngài đã phán, ‘Đừng hành động như thế gian. Đừng kết hiệp với thế gian. Hãy ra khỏi giữa họ!’ Ôi Chúa! Xin giúp con, Chúa ôi. Xin hốt lông con hôm nay. Xin coi con như một con chiên con và để con câm, không mở miệng, không nói gì về điều đó, chỉ đứng và bị hốt lông.”

¹³² Ôi Chúa, nó thật khác biệt! Con nhớ khi Ngài cạo con một lần, lấy đi vợ con, con của con, bố con, và anh trai con. Ngài đã cạo sạch con. Tuy nhiên, trong lòng con, con biết con yêu Ngài. Ngài đã ban phước cho con biết bao! Ngài đã tốt biết bao! Tất cả những gì con có, tất cả những gì con có thể, tất cả những gì con từng có; chính là Ngài, Đức Chúa Trời, chính là Ngài. Con thú

nhận những sai trái của mình, con thú nhận tất cả những gì con đã từng làm hoặc nghĩ. Cứ cạo sạch con, Chúa ôi, con muốn trở thành con chiên của Ngài.

¹³³ Không chỉ thế thôi, Chúa ơi, nhưng nhận lấy mọi người ở trong đây sáng nay, mọi con chiên, và những ai muốn trở thành chiên, xin cạo sạch họ, sáng nay, Chúa ôi. Đặt đôi chân nhỏ bé của họ xung quanh các kho của Phúc âm. Xin Đức Thánh Linh dẫn họ đến sự ăn năn ngay bây giờ, biết rằng họ đã lãnh đạm với Đức Chúa Trời. Và xin Ngài cạo sạch mọi sự thờ ơ, tất cả thế gian và mọi sự của thế gian. Ngài cạo hết đi sáng nay, lạy Chúa, hầu cho chúng con có thể đứng mát mẻ và yên lặng trước Ngài, như những Cơ-đốc nhân được sanh lại. Xin nhậm lời, Chúa ôi.

¹³⁴ Con yêu Ngài. Con muốn đi, cho dầu thời tiết có nóng, cho dầu con có cảm thấy thích nó hay không. Con muốn đi. Con muốn đứng cho Ngài, vì con muốn Ngài biện hộ cho trường hợp của con ngày hôm đó, nói, “Ồ, anh ấy đã đứng cho Con, bây giờ Con sẽ đứng cho anh ấy.” Ôi Chúa, xin ban cho điều đó ngày hôm nay.

¹³⁵ Và trong khi mọi đầu cúi xuống, và mọi tấm lòng đều cúi xuống. Tôi tự hỏi sáng nay nếu có ai đó ở đây nhận ra rằng bạn đã cố gắng có con đường của riêng mình, bạn đã làm những điều mà bạn không nên làm, và bạn thật sự cảm thấy sáng nay bạn muốn Chúa cứ cạo sạch bạn đi, và nói, “Làm bạn thành một chiên con thực sự,” mời bạn giơ tay lên. Đức Chúa Trời ban phước cho bà, thưa bà. Đức Chúa Trời ban phước cho anh, anh ơi. Đức Chúa Trời ban phước cho anh, anh ơi. Người nào khác nói, “Xin cạo con, Chúa ơi, con đang đứng. Con là chiên. Con sẽ không hề mở miệng, con thật sự muốn Ngài cắt tất cả thế gian ra khỏi con.” Đức Chúa Trời ban phước cho anh, anh ơi. Đức Chúa Trời ban phước cho chị, chị ơi. Đức Chúa Trời ban phước cho cậu, cậu bé. Đức Chúa Trời ban phước cho bà, thưa bà. Đức Chúa Trời ban phước cho chị, chị ơi. “Xin cạo con, Chúa ôi.” Chị Gertie...[Người chơi đàn piano—Bt.] Và Đức Chúa Trời ban phước cho cô, quý cô. Chúa ban phước cho chị, thưa chị. “Xin cạo con bây giờ, Chúa ôi. Con—con muốn tất cả mọi thứ của thế gian...Con muốn ủng hộ Ngài sáng nay. Con muốn đứng như một con chiên con. Con muốn tất cả những thứ của thế gian cắt đi khỏi con. Con muốn là

của Ngài và Ngài là của con. Lạy Chúa, Ngài sẽ nhận con không, khi con giơ tay lên với Ngài?” Đức Chúa Trời ban phước cho bà, quý bà. Đức Chúa Trời ban phước cho ông, quý ông. Đức Chúa Trời ban phước cho bạn. Đức Chúa Trời ban phước cho ông, quý ông. Đức Chúa Trời ban phước cho ông, quý ông. Đức Chúa Trời ban phước cho ông, quý ông. Đức Chúa Trời ban phước cho bà, quý bà. Đức Chúa Trời ban phước cho bà, quý bà, tôi thấy tay của quý vị. Đức Chúa Trời ban phước cho anh, người anh em của tôi. Chúa ban phước cô, quý cô. Điều đó tốt. Đức Chúa Trời ban phước cho bà phía sau đó, bà mẹ. Đức Chúa Trời ban phước cho chị, chị ơi. Điều đó đúng, chỉ trung thực. “Tôi đang muốn Chúa lấy đi tất cả những thứ đó mà tôi không giống như Ngài, bất kỳ động cơ ích kỷ nào tôi có, bất kỳ sự thờ ơ nào mà tôi có. Tôi muốn Ngài cạo sạch tôi hoàn toàn, sáng nay. Tôi muốn được giống như Ngài. Tôi không quan tâm đến việc họ có quyền hay không; tôi không có quyền. Chỉ có một quyền, và đó là, đến với Ngài. Ngài lấy phần còn lại.”

¹³⁶ Có một tội nhân nào ở đây mà chưa bao giờ từng xưng tội với Đấng Christ, chưa bao giờ được cứu, và bạn muốn được nhớ đến trong lời cầu nguyện sáng nay, mời bạn giơ tay, thưa bạn tội nhân? Đức Chúa Trời ban phước cho bạn. Một người khác giơ tay, nói, “Hãy nhớ tôi, Anh Branham. Tôi không phải là Cơ-đốc nhân, và tôi không biết khi nào tôi sẽ phải gặp Đức Chúa Trời. Và tôi—tôi muốn được nhớ đến ngay bây giờ trong một lời cầu nguyện, khi anh kết thúc.” Ồ, bạn sẽ giơ tay cho tôi cầu nguyện cho bạn chứ? Ngài thấy. Đức Chúa Trời ban phước cho cô, quý cô. Đức Chúa Trời ban phước cho bà, quý bà. Đức Chúa Trời ban phước cho ông, quý ông. Người nào khác, “Tôi muốn trở thành, tôi muốn...”

¹³⁷ Bao nhiêu người ở đây mà đã sa ngã? “Ồ,” bạn nói, “tôi không muốn thừa nhận điều đó, Anh Branham.” Nhưng, nhìn xem, nếu Bồ Câu nhu mì đó biến mất khỏi anh, anh ơi, thì có điều gì đó sai. Có điều gì đó sai khi bạn không thể chịu đựng với nhau. Khi bạn không thể tha thứ cho mọi người từ chính nơi sâu thẳm tâm hồn bạn, cho dù họ đã làm gì hay họ đã nói gì đi nữa, nếu bạn không thể tha thứ cho họ từ sâu thẳm, Chúa Jêsus phán, “Nếu người không tha thứ cho mọi người những sự xúc phạm của người đó,

từ tấm lòng người, thì Cha trên Trời của người cũng không tha thứ cho người.”

¹³⁸ Bây giờ, điều gì xảy ra nếu, thời tiết nóng nực này, nếu hôm nay Đức Chúa Trời sẽ gọi bạn thì sao? Trong khi có một Nguồn nước mở ra, một hội thánh sẵn sàng, Đức Thánh Linh đang ngồi ở đây ở đầu hồi của tòa nhà này, sẵn sàng giáng xuống ngay và trở lại trong tâm hồn của bạn và làm cho bạn trở nên hiền lành và bình an. “Tôi phải làm gì, Anh Branham?” Chỉ cần trở thành một chiên con. Đức Thánh Linh sẽ ngự xuống ngay khi bạn trở thành chiên con. Nhưng nếu bạn đã có những động cơ sai lầm, ý tưởng sai—sai trật, muốn có con đường của riêng của bạn, và không muốn từ bỏ nó, thì Đức Thánh Linh sẽ không bao giờ đến.

¹³⁹ Bây giờ với đầu chúng ta cúi xuống, tôi tự hỏi liệu có ai trong số các bạn mà đã gờ tay...Bây giờ, Chúa Jêsus phán, “Người nào nghe Lời Ta và tin vào Ngài đã sai Ta, thì có Sự sống Đời đời, sẽ không bao giờ đến sự phán xét nhưng đã qua khỏi sự chết mà đến với Sự Sống,” Tin lành Giảng 5:24. Nhưng bây giờ nếu bạn muốn đến bàn thờ, hãy quỳ xuống đây, chúng ta hãy cùng nhau cầu nguyện cho đến khi cảm giác hiền lành, bình an mà bạn từng sở hữu, hoặc muốn chiếm hữu, lại đến với bạn. Trong khi chúng ta đang cúi đầu, trong khi chúng ta hát, “Có một Nguồn đầy Huyết,” tôi muốn bạn đến, quỳ gối xuống và cầu nguyện. Mọi người bây giờ mà muốn đến, hãy quỳ gối xuống ở đây tại thanh ngăn trước bàn thờ và cầu nguyện một lát.

Kìa trông có Nguồn suối Huyết tuôn đầy,
 Từ Mạch Em-ma-nu-ên phát nguyên,
 Tội nhân tắm mình dưới...(Đức Chúa Trời ban
 phước cho bà, thừa bà, đến ngay lên và quỳ
 gối xuống)
 Sạch hết...

¹⁴⁰ Với đầu các bạn cúi xuống, như tôi hy vọng bạn có trong tấm lòng mình. Các bạn biết ai phá vỡ lối đi sáng nay, phải làm cho bạn xấu hổ về bản thân? Một người phụ nữ da màu, một người đáng thương, mắt cá chân sưng phồng, tóc bạc, làm con đường cho bà đi đến bàn thờ.

141 Ở đây một thời gian trước, một ông cụ da màu đã được cứu, trong thời nô lệ. Ông đã đi, và khi ông được cứu, ông nói với ông chủ của mình rằng ông được tự do. Ông ấy nói, “Ông là gì hả?”

Nói, “Tôi được tự do.” Rồi ông ấy cho ông cụ tự do.

142 Ở đây có một nhóm người khác đến vì sự cứu rỗi sáng nay. (Đã nói ông được tự do.) Mọi người cầu nguyện, và cầu nguyện chăm chỉ nếu các bạn muốn, trong khi Đức Thánh Linh giải quyết với những người đang quyết định.

Ông ấy nói, “Mose, ông nói ông được tự do à?” Nói, “Vâng, thưa ông, ông chủ. Tôi được tự do.”

143 Nói, “Nếu ông được tự do, thì tôi, cũng sẽ làm cho ông tự do. Hãy đi rao giảng Tin Lành.”

144 Khi ông cụ sẵn sàng để chết, nhiều anh em da trắng của ông đến thăm ông, và khi họ làm vậy, ông nói, nghĩ rằng ông đã hôn mê. Khi ông tỉnh dậy, ông nói, “Tôi nghĩ tôi đã đi rồi.” (Chúa ban phước cho anh, người anh em của tôi, chỉ cần quỳ xuống, ở đó.) Nói, “Tôi nghĩ rằng tôi đã chết rồi.”

Nói, “Ông đã thấy gì, Mose?”

145 Ông nói, “Khi tôi bước vào cổng, tôi thấy Ngài.” Nói, “Tôi đang đứng, nhìn xem Ngài.” Và nói, “Có một Thiên thần đến và nói, ‘Vào đi, Mose. Người đã rao giảng Tin Lành nhiều năm, người có một chiếc áo choàng và vương miện đang chờ đợi người.’” Ông nói, “Đừng nói chuyện với tôi về áo choàng và vương miện. Tôi không muốn áo choàng và vương miện. Tôi chỉ muốn nhìn xem Ngài.” Tôi nghĩ rằng đó là thái độ của bất kỳ Cơ-đốc nhân nào.

146 Ở đây một thời gian trước, khi rời khỏi Chicago, tôi đang ở trong một đấu trường, đúng hơn là, một bảo tàng, và tôi đang nhìn xung quanh đó. Tôi nhìn thấy một người da đen già, vành tóc trắng nhỏ quanh đầu ông, di chuyển quanh đó, với chiếc mũ trong tay. Tôi nhìn ông. Ông nhìn qua một nơi nhỏ, và ông nháy lui, và nước mắt bắt đầu chảy xuống đôi má đen già nua của ông. Ông bắt đầu cầu nguyện. Tôi nhìn ông một lúc. Ông lại nhìn qua, lại bắt đầu khóc. Tôi bước tới và tôi nói, “Thưa ông.”

Ông ấy nói, “Gì vậy, anh bạn da trắng?”

Tôi nói, “Tôi thấy ông bị...Điều gì làm ông xúc động vậy? Điều gì đã làm ông quá xúc động vậy?”

¹⁴⁷ Ông ấy nói, “Thưa ông, nếu ông có thể cảm nhận được sườn của tôi, tôi đã có những vết chai quanh sườn của tôi.” Nói, “Tôi đã từng là nô lệ.” Ông ấy nói, “Trong cái lồng kính nhỏ này ở đây, đó là một bộ lễ phục đang đặt ở đó.”

Tôi nói, “Tôi thấy nó là một bộ lễ phục, nhưng có gì đặc biệt về điều đó?”

¹⁴⁸ Ông ấy nói, “Cái vết trên đó,” ông ấy nói, “đó là máu của Abraham Lincoln.” Nói, “Máu đó đã lấy đi cái đai nô lệ khỏi tôi.” Ông ấy nói, “Bây giờ, người da trắng à, điều đó, cũng làm ông xúc động chứ?”

¹⁴⁹ Tôi vòng tay ôm cổ ông ấy, tôi nói, “Chúa ban phước cho ông, người anh em. Tôi biết một Dòng Máu khác làm tôi xúc động.”

Ông ấy nói, “Tôi cũng biết Dòng Máu đó, thưa ông.”

¹⁵⁰ Tôi nói, “Ngài đã lấy thất lưng nô lệ ra khỏi tôi.” Một lần tôi đã ra ngoài vào Chúa nhật và phóng nhanh và cư xử xấu, và kể những câu chuyện đùa bẩn thỉu. Và, Ôi Chúa, tôi đã làm điều đó như thế nào? Vẫn còn có những vết sẹo trong lòng tôi nơi tôi đã thực hiện nó. Nhưng tôi vui mừng Ngài đã tháo thất lưng đó ra khỏi tôi. Bây giờ tất cả đã biến mất, Ngài đứng ở vị trí của tôi.

¹⁵¹ Ở đây một thời gian trước, nhìn vào một phụ nữ, và bà ấy rất thô tục tôi đã muốn lên án bà ấy. Đức Chúa Trời đã ban cho tôi một khả năng. Tôi đã cầu nguyện cho bà ấy lúc đó, vì tôi thấy rằng tội lỗi của tôi cũng lớn như của bà ấy. Và tôi bước tới và ngồi xuống bên cạnh bà ấy và xấu hổ với bà ấy, nói với bà ấy rằng tôi là một mục sư. Hai người bạn trai của bà ấy...Bà ấy khoảng sáu mươi lăm hay bảy mươi, hai người bạn trai của bà ấy quý xuống đó, và tất cả họ đều dâng tấm lòng mình cho Đấng Christ. Ô, chào ôi, thật là một sự khác hẳn!

¹⁵² Còn bạn? Bạn đã phạm tội rất nhiều, sáng nay, bạn có thấy trái tim của mình rất đen tối và bẩn thỉu cho đến nỗi thậm chí Đức Thánh Linh không thể chạm vào nó không? Có lẽ Bồ Câu đã thực hiện chuyến bay Vĩnh cửu của Nó, Nó đã đi mãi mãi.

153 Chúa ban phước cháu, cháu yêu. Một cô bé đang bước lên. Chúa ban phước cho cháu, cháu yêu. Anh em nói, “Cô bé đó không biết.”Ồ, vâng, cô ấy không biết. Cô ấy thật sự không đọc được nhiều tạp chí và những câu chuyện tình xưa như tất cả các bạn có. Đó là những gì của vấn đề, cô ấy dịu dàng. Chúa Jêsus nói, “Hãy để những con trẻ đến cùng Ta.”

154 Người nào khác muốn đến, gia nhập vào sáng nay không? Bàn thờ mở ra. Chỉ một khoảnh khắc nữa, rồi trong khi chúng ta hát một lần nữa, thì chúng ta sẽ dâng lời cầu nguyện trong khi những tội nhân sám hối này đang cầu nguyện.

Kìa tên cướp xưa sắp chết vui thay
Được thấy Nguồn ấy trong...(Chắc chắn, mọi sự
đã chết, kẻ tội nghiệp ấy đã xong.)
Và xin cho tôi, dầu gian ác như anh ta...

155 Bạn sẽ lên bây giờ chứ? Bạn sẽ đi lên chứ, bạn người mà biết rõ hơn? Kinh Thánh đã nói, “Nếu anh em biết làm điều tốt, và không làm điều đó, thì nó còn hơn là tội lỗi với anh em.” Bạn đến chứ? Bạn biết bạn sai. Đi lên và quỳ xuống xung quanh bàn thờ, và nói với Đức Chúa Trời rằng bạn rất tiếc vì cách bạn đã đối xử với Ngài. Hãy để Đức Thánh Linh trở lại và làm cho bạn nhu mì và hiền lành và yên tĩnh trở lại. Bạn sẽ lên chứ? Hãy nhớ rằng, nếu bạn chết, và Ngài đã chết vì bạn, sẽ không có ai kêu nài cho trường hợp của bạn. Ngài đang muốn bạn đứng cho Ngài sáng nay. Đức Chúa Trời ban phước cho anh, người anh em của tôi.

156 Hãy đợi. Có phải đây, chỉ mười lăm người trong nhà thờ mà thực sự cảm thấy rằng các bạn đã bị định tội? Bạn đã sống một cuộc sống an bình, nhu mì, hiền lành, yên tĩnh? Bây giờ, điều này được hướng dẫn bởi Đức Thánh Linh. Bạn đang tha thứ, không có kẻ thù? Sống quá khứ, vượt lên sự định tội những tội nhân? Bạn không sống như những người ngoại đạo, bạn sống khác biệt? Đời sống của bạn có tất cả khuôn mẫu khác nhau? Đức Thánh Linh hiền từ ngự trên ngài lòng bạn, làm cho bạn sống an bình và yên tĩnh và yêu thương, xung quanh tất cả mọi người? Hàng xóm của bạn và tất cả đều biết, và tất cả hiệp hội của bạn đều biết, rằng bạn là một Cơ-đốc nhân hiền lành, ít nói, nhu mì, khiêm nhường không? Bồ Câu của Đức Chúa Trời ở với

bạn không? Bạn chắc chắn không? Đây có thể là cơ hội cuối cùng của bạn. Được rồi.

157 Thế thì đối với các bạn ở đây tại bàn thờ, Đức Chúa Trời ban phước cho các bạn. Các bạn sẽ không phải bị đoán phạt bây giờ. Đức Thánh Linh đã mang sự phán xét đến với các bạn. Và các bạn đã không cố gắng giữ quyền của mình, nói, “Ồ, tôi là một Cơ-đốc nhân khá lâu. Tôi không phải đi.” Một số bạn, lần đầu tiên của bạn từng ở tại bàn thờ. “Tôi có thể cứ là một tội nhân nếu tôi muốn, đó là quyền của tôi.” Vâng, đúng thế. Bạn là một tác nhân đạo đức tự do, bạn có thể hành động theo bất cứ cách nào bạn muốn. Nhưng bạn đã mất quyền của bạn sáng nay. Nói, “Họ sẽ nói gì, tôi tuyên xưng Cơ-đốc giáo và rồi đi lên bàn thờ, họ sẽ nói gì?” Nhưng Đức Chúa Trời đang nói gì? Ngài nói để bạn đến, và bạn đã làm điều đó. Bây giờ bạn đã bỏ đi quyền lợi của mình, bạn đã đến để có Đức Thánh Linh cao quý chiếm lấy vị trí của Nó trong tấm lòng bạn ngày hôm nay. Tôi biết Ngài sẽ làm điều đó. Tôi biết Ngài sẽ. Ngài đã hứa Ngài sẽ làm. Ở đó, Nó thật không thể giúp điều đó, thật không thể giúp đỡ từ việc đến. Ngài cầu xin, khóc, chết, và mọi thứ khác, cho một nơi để đến, muốn đến với bạn.

158 Và trong giờ chết của bạn, khi thần chết đang ngồi dưới chân giường, thay vì nhìn ra ở đó một thứ gớm ghiếc, và biết rằng bạn đã từ chối đến một lần, và rồi linh hồn bạn trở nên đen tối và bần thủ, không còn thời gian nữa, dù bạn có khóc nhiều đến thế nào. Ê-sau đã cứ phạm tội mất ân điển của mình...đúng hơn là, ngày ân sủng của ông, và đã không có cơ hội. Ông đã khóc lóc cay đắng, cố gắng tìm một nơi để làm cho đúng, nhưng ông không thể làm điều đó. Đức Chúa Trời đã gọi ông lần cuối.

159 Nhưng bạn để mất tất cả các quyền của bạn và tất cả bạn bè của bạn, và tất cả cảm xúc của bạn và mọi thứ, sáng nay, để đến đây. Bạn đã để mất quyền của mình, quỳ xuống đây và thưa chuyện với Đức Chúa Trời. Tôi nói với bạn bằng Lời của Chúa, rằng Đấng Christ đã phán, “Kẻ đến cùng Ta, Ta sẽ không bỏ ra ngoài đâu.” Bây giờ trong khi bạn ở đó trên bàn thờ, hãy ăn năn, nói với Ngài rằng bạn rất tiếc bạn đã làm những gì bạn đã làm.

¹⁶⁰ Đó là vấn đề mà người ta không thể nhận được Đức Thánh Linh khi họ chịu phép báp-têm, họ thật sự không hối cải. Đức Chúa Trời đang cố gắng ban cho họ Đức Thánh Linh. Ngài muốn bạn trở nên nhu mì và hiền lành và bình tĩnh. Đó là lý do tại sao bạn vươn lên với cùng sự ích kỷ trong lòng. Ồ, bạn có thể đứng lên, la hét, nói tiếng lạ, hoặc bất cứ điều gì, điều đó sẽ không khiến bạn có Đức Thánh Linh. Bạn phải đứng dậy từ đó bằng cách trở thành một người khác. Bạn phải vươn lên từ đó, bằng cách tử tế, điềm tĩnh và nhu mì, khiêm nhường, với Thánh Linh của Đức Chúa Trời ngự trong bạn. Năm tới, nhìn lại con đường và thấy bạn đã đi được bao xa, thấy bạn không ngừng đạt được chỗ đứng luôn mọi lúc. Đó là Đức Thánh Linh. Đức Thánh Linh là tình yêu, sự vui mừng, bình an, chịu đựng, nhu mì, mềm mại, kiên nhẫn, đức tin. Bây giờ, chỉ cần ăn năn và nói với Đức Chúa Trời rằng bạn muốn điều đó ngay bây giờ. Ngài sẽ...Ngài sẽ làm điều đó.

¹⁶¹ Cô bé, cô ở đó, cháu yêu, cháu cũng làm giống như vậy. Phước hạnh cho cháu. Mẹ cháu đang đứng với đôi tay bà trên cháu.

¹⁶² Người chị da màu lớn tuổi thân yêu này đây, cúi đầu trước bàn thờ. Chị có thể đã phải ăn bánh ngô nướng và yến mạch, có thể phải sống trong một ngõ hẻm, vì tất cả tôi biết, chị ơi. Chúa ban phước cho tấm lòng của chị, có một cung điện chuẩn bị cho chị trong miền Vinh hiển sáng nay. Đúng.

¹⁶³ Nhìn về phía bàn thờ và thấy một phụ nữ, tóc xám, một phụ nữ trẻ cúi đầu xuống, một phụ nữ tóc trắng thuần nhất. Ôi Đức Chúa Trời! Thấy người đàn ông đang quỳ gối, những người khác nhau dọc theo đây. Chỉ cần ăn năn, nói với Ngài bạn hối tiếc. Nói với Ngài rằng bạn sẽ không làm điều đó nữa. Bởi ân điển của Ngài, các bạn sẽ hoàn toàn chấm dứt mọi sự tranh chấp của mình, kể từ hôm nay. Các bạn muốn được nhẹ nhàng và yên tĩnh. Các bạn muốn khiêm tốn và đi đến nơi Ngài dẫn dắt các bạn.

¹⁶⁴ Khi mọi người nói điều gì đó, cho dù nó có vẻ đúng như thế nào, các bạn sẽ từ bỏ quyền lợi của mình để nói chuyện về hàng xóm của mình. Các bạn sẽ nói chuyện, các bạn sẽ nói về Chúa Jêsus. Các bạn sẽ chỉ làm điều nào đúng. Các bạn sẽ không đi ra ngoài như một kẻ giết người. Các bạn sẽ không đi ra ngoài

để nhảy vào người vô tội. Nhưng các bạn thấy rằng lối chơi hào hùng của chủ nghĩa anh hùng của các Cơ-đốc nhân chân chính, và các bạn muốn được như họ. Các bạn sẽ không phải nói với bất cứ ai các bạn là một Cơ-đốc nhân, nếu các bạn là một, họ chỉ nhìn thấy nó và biết điều đó như các bạn nói chuyện. Các bạn được niềm phong bên trong và bên ngoài.

¹⁶⁵ Bây giờ, khi các bạn khiêm nhường trong lòng, hãy ăn năn bây giờ. Nói với Đức Chúa Trời, các bạn “rất tiếc,” các bạn “sẽ không làm điều đó nữa,” các bạn “xấu hổ” về chính mình, cách mà các bạn đã hành động. Và sau đó tôi sẽ cầu nguyện cho các bạn. Và tôi tin, ngay lúc đó, sự bình an sẽ hoàn toàn ổn định trong lòng các bạn, thật sự bình an giống như một dòng sông sẽ chảy xuống linh hồn các bạn. Các bạn có thể không la hét, các bạn có thể không nói tiếng lạ, các bạn có thể không nhảy lên nhảy xuống; nhưng các bạn sẽ rời khỏi bàn thờ với Điều gì đó trong các bạn, Điều gì đó trong các bạn mà sẽ đưa các bạn đến cây thập tự gỗ ghè cũ chừng nào các bạn còn sống. Bây giờ hãy cầu nguyện, như tôi làm. Xưng nhận.

¹⁶⁶ Lạy Cha Thiên Thượng của chúng con. Những con người không xứng đáng, căn phòng nóng bức, đầy mồ hôi này sáng nay, cái hộp mồ hôi; nhưng, Đức Chúa Trời ôi, Ngài đã đổ nó ra khỏi chúng con. Đức Thánh Linh ngự xuống, thuyết phục dân sự rằng họ đã sai. Họ đã phạm tội. Tinh thần của họ rất kiêu ngạo. Họ trở nên thù địch, rình mò, biết tất cả, không sẵn lòng ăn năn, không sẵn lòng tha thứ cho những người đã làm những điều chống lại họ. Họ không sẵn lòng, nhưng hôm nay Đức Thánh Linh đã lấy Lời Chúa, đặt nó ngay trong trái tim dịu dàng của họ, và nói, “Bây giờ người có muốn quay lại nơi người đã lần đầu tiên người đến với bàn thờ không, trở về với nơi mọi người, người yêu mọi người, và người yêu Ta bằng tình yêu bất diệt không? Thế thì cứ đứng lên và đi lên bàn thờ.” Họ đã làm điều đó, Chúa ôi.

¹⁶⁷ Bây giờ, con cầu nguyện để Ngài sẽ thánh hóa suy nghĩ của họ, Chúa ôi, thánh hóa tấm lòng của họ, làm cho họ dịu dàng và bình an. Xin cho họ sống lại từ bàn thờ này bây giờ, sau khi họ đã hối cải, trao cuộc sống của họ cho Ngài, trở về nhà của họ. Dù có chuyện gì xảy ra đi nữa, nếu chồng buồn bã, hay vợ buồn bã,

hay hàng xóm buồn bã, hoặc ai đó mà bạn làm việc cùng hoặc liên kết với, “Tôi sẽ chỉ hiền lành như chim bồ câu.”

¹⁶⁸ Sau cùng, sự báo thù của Ngài thuộc về Ngài, “Ta sẽ trả lại, Chúa phán.” Thật chúng con đã thấy rằng đó là như vậy, Chúa ôi. Cứ đứng yên, dịu dàng, thấy Đức Chúa Trời lấy...giáng xuống ngay với con chiên của Ngài. Chắc chắn, chắc chắn vậy. Đấng Chấn Chiên tốt lành này ban Sự Sống của Ngài cho họ, Ngài đến ngay với chiên của Ngài. Và Ngài sẽ hướng dẫn họ. Khốn thay cho người mà cản đường họ! Khốn thay cho người mà nói một lời chống lại họ! Nói, “Thà lấy một cối đá treo ở cổ của người, và quăng xuống dưới đáy biển. Các Thiên sứ của chúng luôn nhìn thấy mặt của Cha Ta trên Thiên đàng.” Hiểu không? Ôi Chúa, chúng con muốn... “Khi các người làm cho họ, thì các người làm cho Ta.”

¹⁶⁹ Vì vậy, Đức Chúa Trời ôi, con muốn hiền lành. Con cũng, đặt chính mình con trên bàn thờ, sáng nay; không phải sáng nay, nhưng mỗi buổi sáng và mỗi ngày. Con muốn yên lặng và hiền lành, và giống như Chúa Jêsus. Xin nhậm lời, Cha ôi. Xin giúp chúng con được như vậy giờ này, xin để tình yêu vô bờ bến tràn ngập linh hồn chúng con.

Bình an! Bình an! Bình an tuyệt vời,
Giáng xuống từ Cha ở trên; (Các bạn không cảm
thấy Nó giờ này trong lòng sao?)
...trên tâm linh tôi mãi mãi, (Halêlugia
Halêlugia!)

Bình an! Bình an! Tuyệt vời...

¹⁷⁰ Chị Gertie đã nói kể với tất cả hội thánh mà chị ấy, cũng lên án, nhưng chị ấy đã làm cho cây đàn piano của mình như bàn thờ của chị. Vì bàn thờ, cây đàn piano là bàn thờ của cô ấy, nói, “Hãy nói với hội thánh câu nguyện cho tôi,” khi chị ngồi đó và nước mắt chảy xuống trên cặp kính của chị. Bục giảng này là bàn thờ của tôi. Tôi, cũng đã ăn năn, Kinh Thánh của tôi ướm sùng. Ôi Đức Chúa Trời!

Bình an, bình an của Đức Chúa Trời!
Giáng xuống từ Cha ở trên; (Ồ, halêlugia!)
...trên tâm linh tôi mãi mãi...

¹⁷¹ Đức Chúa Trời ôi, nếu con đã phạm tội chống lại người nào, chống lại Ngài, xin lấy nó đi, Chúa ôi. Xin lấy tội lỗi ra khỏi hội thánh nhỏ của con, sáng nay.

¹⁷² Bao nhiêu người có thể cảm thấy rằng Đức Chúa Trời đã tha thứ cho bạn, và Bờ Câu Hòa bình đậu lại trên tấm lòng bạn? Nó vừa bay trở lại, chiếm lấy vị trí của Nó. Đức Thánh Linh vừa di chuyển trở lại và nói, “Hỡi con của Ta, Ta đã muốn yêu con mọi lúc. Con chỉ không muốn để cho Ta làm điều đó. Ta không thể ở với linh ích kỷ cũ của con. Nhưng bây giờ khi con từ bỏ nó, Ta đã trở lại với tấm lòng của con sáng nay.” Bao nhiêu người cảm thấy cách ấy? Hãy giơ tay lên. Hãy giơ tay lên, đứng thế, tất cả dọc theo bàn thờ. Ô, tốt lắm. Bao nhiêu trong khán giả cảm thấy cách ấy? Hãy giơ tay lên. Ô! [Anh Branham nói với người chơi đàn piano, “Được Giống Như Chúa Jêsus.”—Bt.]

¹⁷³ Lạy Cha trên Trời của chúng con, chúng con cảm ơn Ngài vì thời gian êm đềm, tận hiến này, như cầm một quả táo trong tay, nghiền nát nó, làm mềm nó, cho đến khi nó trở nên ngọt dịu, rất ngọt dịu đến nỗi một em bé nhỏ có thể ngồi xuống và ăn nó. Đó là cách mà chúng con muốn tấm lòng của chúng con, Chúa ôi. Cầm nó trong bàn tay đầy vết sẹo dấu đinh của Ngài, chỉ làm cho nó đầy vết thâm, nói rằng, “Hỡi con, con không thấy con đã làm Ta đau sao? Con đang làm tổn thương Ta khi con mất bình tĩnh như thế. Con đã làm tổn thương Ta, ô, lòng Ta đã chảy máu vì con, hỡi con, khi Ta thấy con làm những điều *như vậy-như vậy*. Nhưng bây giờ Ta đã có được tấm lòng con trong tay Ta, Ta muốn làm cho nó thực sự nhu mì. Ta muốn làm cho nó để Ta có thể sử dụng nó và sống trong nó. Ta muốn bay trở lại trên giàn cây sáng hôm nay, Ta muốn bay trở lại và ở lại, làm nơi ở của Ta với con.” Xin nhậm lời, Chúa ôi. Chúng con yêu Ngài. Xin nhậm lời, vì sự vinh hiển Ngài. Chúng con cầu xin trong Danh Chúa Jêsus.

Được giống như Chúa Jêsus, để...(Các bạn không thích chỉ thờ phượng như thế này sao? Ô, tâm hồn tôi thật sự đang tắm sạch.)
Trên trái đất tôi...(Để thấy Ngài giáng xuống trong những—những người thờ phượng như

thế này, lòng bạn có cảm thấy thật dụi dàng không? Tim tôi chỉ đang đập nhanh.)
 ...hành trình từ đất đến miền Vinh hiển
 Tôi chỉ cầu xin được giống như Ngài.

Mời các bạn giơ tay trong khi chúng ta hát bài đó?

Được giống như Chúa Jêsus, để...
 (Joe, anh muốn đến và cầu nguyện sáng nay, hả anh? Chúa ban phước cho anh. Tìm cho anh một chỗ ở đây tại bàn thờ, Anh Joe. Chúa ban phước cho anh.)
 ...hành trình từ đất đến miền Vinh hiển
 Tôi chỉ cầu xin được giống như Ngài.

¹⁷⁴ Tôi biết trời nóng nực, thưa bạn. Tôi biết là vậy. Nhưng tôi—tôi hy vọng bạn cảm thấy giống như tôi. Ô, tôi chỉ cảm thấy như tôi có thể bay đi. Ngài yêu thương biết bao! Tôi có thể làm gì? Tôi sẽ đi đâu? Ôi Đức Chúa Trời! Tôi đang đi đâu? Tôi đang hướng đến đâu? Điều gì sẽ—sẽ xảy ra? Tôi sẽ ở đâu trong một trăm năm nữa? Nếu tôi đã không có Ngài thì sao? Ở đâu, đâu là nơi nương tựa nào khác?

Từ máng cỏ Bết-lê-hem đã xuất hiện một
 Khách Lạ,
 Trên đất tôi ước mong được giống như Ngài;
 Tất cả suốt hành trình đời sống từ đất đến miền
 Vinh hiển
 Tôi chỉ cầu xin được giống như Ngài.

Tất cả cùng nhau hát nào.

Được giống như Chúa Jêsus...(Hãy ca ngợi
 Chúa! Vâng, Chúa ôi! Vâng, Chúa ôi! Không
 phải thể gian; giống như Ngài!)
 ...được giống như Ngài;
 Tất cả trong suốt hành trình đời sống từ đất
 đến miền Vinh hiển
 Tôi chỉ cầu xin...?...

¹⁷⁵ Trong khi các bạn cúi đầu, tôi sẽ hỏi các bạn đôi điều. Ai đó ở đây đang làm Đức Thánh Linh không vui lòng. Ai đó đã được

gọi. Tôi nói trong Danh Chúa Jêsus, như tiên tri của Ngài. Tôi có thể cảm thấy lòng Ngài bị tổn thương. Ở ngoài kia, người nào đó đã không vâng lời Ngài, lẽ ra phải đến. Sao bạn không đến bây giờ?

Trong suốt cuộc hành trình đời sống từ...(Vâng, thưa chị, nhưng có nhiều hơn chị)...Vinh hiển

Tôi chỉ cầu xin được giống như Ngài.

Chỉ được giống như Chúa Jêsus...(Đó là tất cả sự ao ước của tôi, nhu mì và thấp hèn, khiêm nhường, giống như Ngài.)

Trên đất tôi...(Bạn sẽ đến bây giờ không? Đức Chúa Trời muốn thấy bạn thực hiện một động thái, có một số bạn.)

Tất cả qua...

¹⁷⁶ Tôi biết các bạn đang đến. Đức Chúa Trời ban phước cho bạn. Đức Chúa Trời ban phước cho bạn. Đức Chúa Trời ban phước cho bạn. Chính là điều đó. Chính là điều đó. Tôi nhìn ra trên khán giả này, và cái bóng đen khủng khiếp nhất treo ở đó tôi từng thấy. Đức Thánh Linh đang ở đây bây giờ. Điều đó ở trên tôi ngay bây giờ. “Chớ làm buồn cho Đức Thánh Linh.”

Được giống như Chúa Jêsus...

¹⁷⁷ Ngài đã làm gì? Đã đi nơi Cha dẫn dắt. Chúa ban phước cho anh, anh ơi. Chúa ban phước cho anh, người anh em của tôi. Điều đó đúng, di chuyển ngay lên và quý xuống.

Trên đất tôi ước mong...

¹⁷⁸ Bây giờ là thời gian để xưng nhận lỗi lầm, thẳng thắn, làm cho đúng. Tiến lên nào. Vẫn cảm thấy có nhiều hơn trong đó. Chúa ban phước cho bà, quý bà. Chúa ban phước cho bà, quý bà. Chúa ban phước cho bạn. Chúa ban phước cho bạn. Chúa ban phước cho bạn. Đúng thế. Đức Thánh Linh luôn luôn đúng. Tiến lên nào. Điều đó đúng, di chuyển ra ngoài.

...Ngài.

Được giống như Chúa Jêsus, được giống như, vâng, Chúa Jêsus, Trên đất tôi...(Ồ, chao ôi, đúng thế! Đó là con đường, chỉ đầy các lối đi, di chuyển ngay ra và cầu nguyện.)

Suốt hành trình đời sống từ đất đến miền Vinh hiển, (Chỉ ăn năn, nói với Đức Chúa Trời bạn hối lỗi, bạn chỉ phải làm thế thôi.)

...được giống như Ngài.

179 Bạn sẽ cứ đến bây giờ chứ? “ĐỂ...” Đúng thế, đừng ngần ngại, cứ bước lên. “Được giống như...”

180 Bạn sẽ làm gì? Ai sẽ đứng cho bạn, có thể tối nay? Ai sẽ đứng về phía bạn khi cái chết tóm lấy bạn? Cho dù bạn đã làm gì đi nữa, Đức Thánh Linh đang ngồi ngay ở đó gần bạn. Đó là Ngài muốn bạn đến.

Tất cả suốt cuộc hành trình đời sống từ trái đất đến miền Vinh hiển

181 Chỉ ăn năn, nói, “Đức Chúa Trời ôi, con hối tiếc. Con—con không muốn làm điều đó. Ngài sẽ không đứng về phía con nếu con không đứng về phía Ngài bây giờ. Và con muốn Ngài đứng về phía con, và con đang đứng cho Ngài từ hôm nay. Con sẽ sống như một Cơ-đốc nhân nên sống. Con sẽ thay đổi những cách của con. Con sẽ hiền lành và yên lặng. Con sẽ để mọi người nói chuyện riêng của họ, mọi thứ. Con sẽ chỉ sống nhu mì và im lặng trước Ngài.” Cho dù bạn tuyên xưng là Cơ-đốc nhân bao lâu đi nữa, bạn thuộc về giáo hội nào, điều đó không liên quan gì với nó. Hãy đến ngay. Đức Chúa Trời ban phước cho bạn. Di chuyển ngay ra ngoài, hối con.

182 Đức Chúa Trời đang nói chuyện với bạn bây giờ. Nếu bạn tin tôi là đây tớ của Ngài, Đức Thánh Linh nói với tôi sáng nay, nói, “Hãy thực hiện sự kêu gọi đó, có rất nhiều người ở dưới đó.” Đây là ngày, đây là thì giờ. Có khoảng năm hoặc sáu người nữa ở đó, thực sự nên đến ngay bây giờ. Hãy nhớ rằng, thưa anh, chị em, tôi đang nhìn thẳng vào anh chị em, tôi thấy những bóng đen đó treo lơ lửng trên anh chị em. Tốt hơn nên đến ngay.

183 Hãy giống như Chúa Jêsus! Bạn có muốn được giống như Ngài, hiền lành, trầm tĩnh, nhu mì, khiêm tốn? Chúa ban phước cho bạn, chàng trai trẻ. Chúa ban phước cho các bạn, cha với em bé. Chúa ban phước cho chị, chị ơi. Chúa ban phước bạn, người bạn tội nhân. Đứng thế. Di chuyển ngay lên, chị ơi, bước ngay ra, chỉ tìm cho mình một nơi. Chúa ban phước cho chị.

184 Chị yêu dấu ơi, chị có rất nhiều điều để biết ơn. Nằm bó buộc trên giường, sắp chết, ở đây chị đang đi xuống, bàn thờ. Chúa ban phước cho tấm lòng dịu dàng của chị.

185 Đức Thánh Linh đang phán lần nữa bây giờ. Hãy ăn năn, cứ khóc ngay với Đức Chúa Trời, hãy cầu nguyện cho chính mình. Bạn là người đã thực hiện việc phạm tội, bây giờ bạn là người cầu nguyện. Nói với Đức Chúa Trời, bạn hối lỗi những gì bạn đã làm. Đừng quan tâm đến ai xung quanh bạn. Chỉ nói, “Lạy Chúa, xin tha thứ cho con, con đã không có ý định như thế. Con muốn được hiền lành. Con sẽ—con sẽ không bao giờ cúi gắt và ồn ào nữa.”

186 Ôi Đức Chúa Trời, ồ, con yêu điều đó biết bao! Lạy Cha trên Trời, dành cho mỗi người sám hối xuống tại bàn thờ bây giờ, đang quỳ gối, cầu nguyện! Ôi Đức Chúa Trời, xin cho các bà mẹ, các người cha, con cái, cha, mẹ, bất cứ điều gì nữa, hàng xóm, thành viên giáo hội, chấp sự, ủy viên trị sự, Ôi Đức Chúa Trời, vào thời điểm hun đúc điển hình thuở xưa này, ngồi trong phòng nóng nực này sáng nay, Đức Thánh Linh giáng xuống ngay, nói bình an. Ôi Đức Chúa Trời, con muốn đứng ngay đó để nghe Ngài nói, êm dịu, “Được, người đến và đã làm cho Ta một chỗ đứng, bây giờ Ta sẽ làm một chỗ đứng cho người.” Con muốn Ngài đặt sự bình an đó vào mỗi tấm lòng ở đây hôm nay, Đức Chúa Trời ôi. Một cách yên lặng và nhẹ nhàng, con muốn Ngài làm điều đó. Con muốn Ngài chỉ cần di chuyển đến đó với cảm giác như vậy để nó sẽ không bao giờ rời xa họ nữa, kể từ ngày hôm nay trở đi. Xin cho mọi gia đình đều mới mẻ. Xin cho dân sự là những người mới. Xin cho mọi thứ trở nên mới ngày hôm nay, bởi vì những người này đã hạ mình xuống. Ngài đã phán, “Nếu dân sự mà được xưng bằng Danh Ta sẽ hạ mình xuống, và cầu nguyện, thì Ta từ Trời sẽ nghe.” Và con biết Ngài làm vậy, sáng nay, lạy Chúa.

¹⁸⁷ Và con cầu xin sự tha thứ cho những người còn ở lại chỗ của họ, mà đáng lẽ phải đến. Lạy Đức Chúa Trời, xin phán với họ, và xin cho họ không có sự bình an trên trái đất nữa cho đến khi họ đưa ra quyết định đó, Chúa ôi, để đến và được thực hiện đúng với Ngài. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Xin ban phước cho từng người bây giờ. Cầu xin sự nhân từ của Ngài và lòng thương xót của Ngài luôn ngự trị trên mỗi linh hồn mà sám hối và cúi đầu trong nhà thờ này sáng nay.

¹⁸⁸ Lạy Cha là Đức Chúa Trời, con đã làm điều này theo mạng lệnh của Ngài. Con đã kêu gọi những người này; họ đã đứng. Ngài phán, “Kẻ nào sẽ làm chứng Ta trước thiên hạ, thì Ta sẽ làm chứng người đó trước Cha Ta và các Thiên sứ thánh.” Nhiều người trong số này ở đây là những Cơ-đốc nhân trong nhiều năm, nhưng họ đang đứng ở đây sáng nay để làm chứng tội lỗi của họ rằng họ đã làm sai. Họ đã trở nên không thể yêu thương được. Đức Thánh Linh đã đi khỏi họ. Và nhiều lần họ không thể cảm nhận được cảm giác hiền lành, êm dịu, nhu mì đó mà họ nên cảm nhận. Nhiều người trong số họ là tội nhân mà lần đầu tiên đến. Nhưng, Cha ôi, họ muốn cảm giác tuyệt vời đó, sự bình an vượt quá mọi sự hiểu biết. Xin ban nó cho họ ngày hôm nay, lạy Chúa là Đức Chúa Trời, và xin cho họ hoàn toàn đáng yêu và đầy dẫy Thánh Linh Ngài, khi họ rời khỏi nơi này hôm nay, để đi đến những ngôi nhà khác nhau của họ, để sống một cuộc sống khác hẳn và trở thành một dân khác hẳn. Chúng con cầu xin điều này trong Danh Đấng Christ.

¹⁸⁹ “Chỗ Ở Nguồn Suối.” Được rồi, các bạn mà ở tại bàn thờ, hãy đứng lên, ngược nhìn lên Chúa là Đức Chúa Trời, quay lại và bắt tay với mọi người xung quanh bạn. Ồ, chúng ta sẽ hát, mọi người bây giờ, trong khi chúng ta cứ đứng một lúc trước khi có buổi nhóm chữa lành.

Có chỗ, có chỗ, vâng, có chỗ,
 Có chỗ ở Nguồn suối cho bạn;
 Có chỗ, có chỗ, vâng, có chỗ,
 Có chỗ tại Nguồn suối cho bạn. (Mọi người!)

...chỗ, vâng, có chỗ,
 Có chỗ ở Nguồn suối cho bạn;

Có chỗ, có chỗ, vâng, có chỗ,
 Có chỗ tại Nguồn suối cho bạn.
 Có chỗ, có chỗ, vâng, có chỗ!
 [Băng trống—Bt.]

¹⁹⁰ Một đức tin! Anh biết ngày nọ, anh ơi, khi vợ của anh—của anh được gọi lên, được cầu nguyện cho không? Đã đi ngay vào chỗ, và Đức Thánh Linh đã phán với tôi, “Đừng sợ chi.” A-men. Ngài không thật sao? Tuyệt vời! Ô, ngợi khen Chúa! Tôi thật sự cảm thấy thích la lên sự chiến thắng! Được rồi.

Và Huyết Ngài tẩy trắng hơn...(Có điều gì đó để
 nói không?)
 Chúa Jêsus cứu!...?...

¹⁹¹ Được rồi, bây giờ Anh Neville. Và Anh Slaughter có lời để nói.
 [Anh Slaughter nói. Băng trống—Bt.]

[Anh Neville nói, “Chao ôi! Cảm tạ Chúa! A-men! Ngợi khen Chúa! Tôi tin mọi người đã nhận lãnh sáng nay.”] Tuyệt vời! Halêlugia! Halêlugia! [Anh Neville nói, và rồi anh ấy nói, “Hãy nhớ các buổi nhóm tối nay, chúng ta có lễ rửa chân và tiệc thánh.” Anh ấy hỏi Anh Branham, “Anh biết anh sẽ xuống được không?”] Tôi, có thể cũng sẽ có mặt ở đây tối nay. Vâng, theo như tôi biết, tôi sẽ ở đây trừ khi tôi được gọi ra nơi nào đó.

HỘI THÁNH VÀ TÌNH TRẠNG CỦA NÓ VIES6-0805

(The Church And Its Condition)

LOẠT BÀI HỘI THÁNH

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào sáng Chúa nhật, ngày 5 tháng Tám, năm 1956, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Tiếng Đức Chúa Trời Được Ghi Âm.

VIETNAMESE

©2020 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org